

Den Europæiske Unions Tidende

C 48

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

25. februar 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2006/C 48/01	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. december 2005 i sag C-66/02, Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annulationssøgsmål — statsstøtte — beslutning 2002/581/EF — skattefordele for banker — beslutningens begrundelse — kvalificering som statsstøtte — betingelser — forenelighed med fællesmarkedet — betingelser — vigtigt projekt af europæisk interesse — udvikling af visse former for virksomhed)	1
2006/C 48/02	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. december 2005 i sag C-86/03, Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annulationssøgsmål — Kommissionens afslag på at godkende anvendelsen af fuelolie med et svovlindhold på op til 3,00 % i masse på en del af græsk område — direktiv 1999/32/EF — svovlindholdet i visse flydende brændstoffer)	1
2006/C 48/03	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. januar 2006 i sag C-94/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for den Europæiske Union (Annulationssøgsmål — Rådets afgørelse 2003/106/EF om godkendelse af Rotterdam-konventionen — proceduren for forudgående informeret samtykke — farlige kemikalier og pesticider, der er genstand for international handel — valg af hjemmel — artikel 133 EF og 175 EF)	2
2006/C 48/04	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. januar 2006 i sag C-98/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — vurdering af visse projekters virkninger på den beskyttede lokalitet — artsbeskyttelse)	2
2006/C 48/05	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. januar 2006 i sag C-178/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Annulationssøgsmål — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 304/2003 af 28. januar 2003 om eksport og import af farlige kemikalier — valg af hjemmel — artikel 133 EF og 175 EF)	3

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 48/06	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. december 2005 i sag C-344/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (Direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — forårsjagt på visse vandfugle) 3	3
2006/C 48/07	Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. januar 2006 i sag C-402/03, Skov Æg mod Bilka Lavprisvarerhus A/S og Bilka Lavprisvarerhus A/S mod Jette Mikkelsen, Michael Due Nielsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret) (Direktiv 85/374/EØF — produktansvar — mellemhandlerens ansvar for et defekt produkt) 4	4
2006/C 48/08	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. december 2005 i sag C-26/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 76/160/EØF — kvaliteten af badevand — udpegning af badeområder — direktiv 79/923/EØF — kvalitetskrav til skaldyrvand — indførelse af et program for mindskning af forurening) 4	4
2006/C 48/09	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. januar 2006 i sag C-147/04, De Groot en Slot Allium BV, Bejo Zaden BV mod Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et des Affaires rurales (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État) (Direktiv 70/458/EØF — handel med grøntsagsfrø — artikel 2 — direktiv 92/33/EØF — afsætning af plantemateriale og formeringsmateriale af grøntsagsplanter bortset fra frø — Bilag II — fælles sortliste for grøntsagsarter — national lovgivning, hvorefter afsætning under betegnelsen skalotteløg er forbeholdt arter af skalottearter, fremstillet ved vegetativ formering — artikel 28 EF — beskyttelse af forbrugerne) 5	5
2006/C 48/10	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. december 2005 i de forenede sager C-151/04 og C-152/04, straffesager mod Claude Nadin, Nadin-Lux SA og Jean-Pascal Durré (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de police de Neufchâteau) (Fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser — begrebet »arbejdstager« — betingelse om et underordningsforhold — motorkøretøjer — arbejdsgiverens tilrådgivningsstilling for arbejdstageren — køretøj indregistreret i udlandet — arbejdsgiver med hjemsted i en anden medlemsstat — indregistrering og beskatning af motorkøretøjer) 5	5
2006/C 48/11	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. januar 2006 i sag C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato, Cassa di Risparmio di San Miniato SpA, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione) (Statsstøtte — artikel 87 EF og 88 EF — banker — bankfonde — begrebet virksomhed — nedsættelse af direkte skat på udbytte, som bankfonde har modtaget — kvalificering som statsstøtte — forenelighed med fællesmarkedet — Kommissionens beslutning 2003/146/EF — bedømmelse af gyldigheden — afvisning — artikel 12 EF, 43 EF og 56 EF — princippet om forbud mod forskelsbehandling — etableringsfrihed — fri bevægelighed for kapital) 6	6
2006/C 48/12	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. december 2005 i de forenede sager C-232/04 og C-233/04, Nurten Güney-Görres og Gul Demir mod Securicor Aviation (Germany) Ltd og Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Düsseldorf) (Direktiv 2001/23/EF — artikel 1 — overførsel af virksomhed eller bedrift — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — anvendelsesområde) 6	6
2006/C 48/13	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. december 2005 i sag C-252/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 2002/22/EF — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — forsyningspligt — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 7	7

2006/C 48/14	Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. januar 2006 i sag C-302/04, Ynos kft mod János Varga (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Városi Bíróság) (Artikel 234 EF — direktiv 93/13/EØF — forbrugere — urimelige kontraktvilkår — national lovgivning bragt i overensstemmelse med direktivet efter en tredjestats indgåelse af en associeringsaftale med De Europæiske Fællesskaber og før denne stats tiltrædelse af Den Europæiske Union — Domstolen ikke kompetent) 7	7
2006/C 48/15	Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. december 2005 i sag C-309/04, Fleisch-Winter GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (Eksportrestitutioner — betingelse for ydelse — oksekød — forordning (EØF) nr. 3665/87 — bovin spongiform encephalopati — forbud mod udførsel — sund og sædvanlig handelskvalitet — udførselsangivelse — national betalingsanmodning — sanktion) 8	8
2006/C 48/16	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. november 2005 i sag C-331/04, ATI EAC Srl og Viaggi di Maio Snc m.fl. mod ACTV Venezia Spa m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato) (»Offentlige tjenesteydelsesaftaler — direktiv 92/50/EØF og 93/38/EØF — kriterier for tildeling — økonomisk mest fordelagtigt bud — overholdelse af de kriterier for tildeling, der er fastsat i udbudsbetingelserne eller i udbudsbekendtgørelsen — fastsættelse af underkriterier for et af kriterierne for tildeling i udbudsbetingelserne eller i udbudsbekendtgørelsen — en afgørelse, som indeholder en afvejning — princippet om ligebehandling af deltagerne og om gennemsigtighed») 8	8
2006/C 48/17	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. januar 2006 i sag C-373/04 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Mercedes Alvarez Moreno (Appel — tjenestemænd — hjælpeansat — konferencetolk — søgsmål — ansøgning som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 1 — akt, der indeholder et klagepunkt — begreb) 9	9
2006/C 48/18	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. december 2005 i sag C-33/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 2000/30/EF — Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 9	9
2006/C 48/19	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. december 2005 i sag C-96/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 2001/65/EF — årsregnskab og konsoliderede regnskaber for visse former for selskaber — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 10	10
2006/C 48/20	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. december 2005 i sag C-144/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 2002/59/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 10	10
2006/C 48/21	Sag C-367/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. september 2005 af Hof van Cassatie, Belgien, i straffesagen mod Norma Kraaijenbrink 10	10
2006/C 48/22	Sag C-405/05: Sag anlagt den 18. november 2005 af Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland 11	11
2006/C 48/23	Sag C-415/05 P: Appel iværksat den 23. november 2005 af Ahmed Yusuf og Al Barakaat International Foundation, til prøvelse af dom afsagt den 21. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling), i sag T-306/01: Ahmed Yusuf og Al Barakaat International Foundation mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 11	11

2006/C 48/24	Sag C-418/05 P: Appel iværksat den 25. november 2005 af Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos og Antonio Parras Rosa til prøvelse af kendelse afsagt den 8. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-295/04 — T-297/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos og Antonio Parras Rosa mod Rådet For Den Europæiske Union	12
2006/C 48/25	Sag C-420/05 P: Appel iværksat den 28. november 2005 af Ricosmos BV til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-53/02 Ricosmos mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	12
2006/C 48/26	Sag C-422/05: Sag anlagt den 28. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	13
2006/C 48/27	Sag C-423/05: Sag anlagt den 29. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	14
2006/C 48/28	Sag C-425/05: Sag anlagt den 29. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	15
2006/C 48/29	Sag C-439/05 P: Appel iværksat den 7. december 2005 af Land Oberösterreich til prøvelse af dom afsagt den 5. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i de forenede sager T-366/03 og T-235/04	15
2006/C 48/30	Sag C-446/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. december 2005 af Tribunal de premiere instance de Bruxelles i sagen Procureur du Roi samt civilretlige parter: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U.P.R. og Jean Totolidis, som civilretlig part, mod Ioannis Doulamis	16
2006/C 48/31	Sag C-447/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. november 2005 af cour d'appel de Paris i sagen Société Thomson Multimedia Sales Europe mod Administration des Douanes et Droits Indirects	16
2006/C 48/32	Sag C-448/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. november 2005 af cour d'appel de Paris i sagen Société Vestel France mod Administration des Douanes et Droits Indirects	17
2006/C 48/33	Sag C-452/05: Sag anlagt den 19. december 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	17
2006/C 48/34	Sag C-459/05: Sag anlagt den 23. december 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	18
2006/C 48/35	Sag C-461/05: Sag anlagt den 23. december 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Danmark	18
2006/C 48/36	Sag C-463/05: Sag anlagt den 22. december 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	19
2006/C 48/37	Sag C-3/06 P: Appel iværksat den 4. januar 2006 af Groupe Danone til prøvelse af dom afsagt den 25. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-38/02, Groupe Danone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 48/38	Sag C-4/06 P: Appel iværksat den 4. januar 2006 af J. Ouariachi til prøvelse af kendelse afsagt den 26. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-124/04, J. Ouariachi mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	20
2006/C 48/39	Sag C-13/06: Sag anlagt den 11. januar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	21
	RETEN I FØRSTE INSTANS	
2006/C 48/40	Sag T-69/00: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — FIAMM og FIAMM Technologies mod Rådet og Kommissionen (»Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold — Fællesskabets importordning for bananer uforenelig med Verdenshandelsorganisationens regler (WTO) — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af en tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — afgørelse fra WTO's Tvistbilæggesinstans — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)	22
2006/C 48/41	Sag T-151/00: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Laboratoire du Bain mod Rådet og Kommissionen (»Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold — Fællesskabets importordning for bananer uforenelig med Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af en tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — afgørelse fra WTO's Tvistbilæggesinstans — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)	22
2006/C 48/42	Sag T-237/00: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Reynolds mod Europa-Parlamentet (»Tjenestemænd — midlertidig tjeneste i anden stilling i tjenestens interesse — vedtægts artikel 38 — politisk gruppe — den midlertidige tjeneste bragt førtidigt til ophør — ret til kontradiktion — begrundelsespligt — berettiget forventning — omsorgspligt — magtfordrejning — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål — delvis annullation af en af Retten afsagt dom — retskraft«)	23
2006/C 48/43	Sag T-301/00: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Groupe Fremaux og Palais Royal mod Rådet og Kommissionen (»Fællesskabets ansvar udenfor kontraktforhold — EF's importordning for bananer uforenelig med bestemmelserne i WTO-overenskomsten (WTO) — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af en tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)	23
2006/C 48/44	Sag T-320/00: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — CD Cartondruck mod Rådet og Kommissionen (»Fællesskabets erstatningsansvar udenfor kontraktforhold — Fællesskabets importordning for bananer uforenelig med Verdenshandelsorganisationens regler (WTO) — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af en tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — afgørelse fra WTO's Tvistbilæggesinstans — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)	24

2006/C 48/45	Sag T-383/00: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Beamglow mod Parlamentet m.fl. (»Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold — Fællesskabets importordning for bananer uforenelig med Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af en tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — afgørelse fra WTO's Tvistbilæggelsesinstans — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)	24
2006/C 48/46	Sag T-33/01: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. december 2005 — Infront WM mod Kommissionen (»Tv-spredningsvirksomhed — direktiv 89/552/EØF — direktiv 97/36/EF — artikel 3a — begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse — formaliteten — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter«)	25
2006/C 48/47	Sag T-135/01: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Fedon & Figli m.fl. mod Rådet og Kommissionen (»Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold — Fællesskabets importordning for bananer uforenelig med Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af en tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — afgørelse fra WTO's Tvistbilæggelsesinstans — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)	25
2006/C 48/48	Sag T-209/01: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Honeywell mod Kommissionen (»Annulationssøgsmål — konkurrence — Kommissionens beslutning om en fusions uforenelighed med fællesmarkedet — forordning (EØF) nr. 4064/89 — partiel anfægtelse af beslutningen uden relevans for sagens afgørelse — luftfartsmarkeder — søgsmålet kan ikke medføre annullation af beslutningen«)	26
2006/C 48/49	Sag T-210/01: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — General Electric mod Kommissionen (»Annulationssøgsmål — konkurrence — Kommissionens beslutning om en fusions uforenelighed med fællesmarkedet — forordning (EØF) nr. 4064/89 — luftfartsmarkederne — General Electrics overtagelse af Honeywell — vertikal integration — blandet pakkesalg — eksklusivvirkninger — horisontale overlapninger — kontradiktionsprincippet«)	26
2006/C 48/50	Sag T-135/02: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Greencore Group mod Kommissionen (»Opfyldelse af en dom afsagt af Retten — nedsættelse af den bøde, der var pålagt sagsøgeren — Kommissionens undladelse og herefter afvisning af at betale renter af det tilbagebetalte beløb — annulationssøgsmål — retssikkerhedsprincippet«)	27
2006/C 48/51	Forenede sager T-155/03, T-157/03 og T-331/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2005 — Cwik mod Kommissionen (»Tjenestemænd — bedømmelsesrapport — bedømmelsesårene 1995/1997, 1997/1999 og 1999/2001 — annulationssøgsmål — samtidig udfærdigelse af successive bedømmelsesrapporter — procedurefejl — for sen udfærdigelse — personlig aktmappe — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning — usammenhængende begrundelse — erstatning for det lidte tab — økonomisk tab — ikke-økonomisk tab«)	27
2006/C 48/52	Sag T-29/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Castellblanch mod KHIM (»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »CRISTAL CASTELLBLANCH« — ældre nationalt ordmærke CRISTAL — reel brug af det ældre varemærke — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 15, stk. 2, litra a), og artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94«)	28

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 48/53	Sag T-146/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. december 2005 — Gorostiaga Atxalanda-baso mod Europa-Parlamentet («Regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — kontrol med anvendelsen af godtgørelser — dokumentation for afholdte udgifter — inddrivelse af gæld ved modregning») 28	28
2006/C 48/54	Sag T-154/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. december 2005 — Bauwens mod Kommissionen («Tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2001/2002 — artikel 7 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser — frist for indgivelse af en ansøgning om indbringelse af sagen for Det Paritetiske Bedømmelsesudvalg — suspension») 29	29
2006/C 48/55	Sag T-169/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Arysta Lifescience mod KHIM («EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om CARPOVIRUSINE som EF-ordmærke — ældre nationalt ordmærke CARPO — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94») 29	29
2006/C 48/56	Sag T-198/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Merladet mod Kommissionen («Tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2001/2002 — bedømmelsesprocedurens lovlighed — annullationssøgsmål») 30	30
2006/C 48/57	Sag T-200/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen («Statsstøtte — foranstaltninger fra de italienske myndigheders side, som tilsigter at erstatte tab forårsaget af kreatursygen kataralsk feber hos får (blue tongue) — retningslinier vedrørende statsstøtte i landbrugssektoren») 30	30
2006/C 48/58	Sag T-274/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Rounis mod Kommissionen («Tjenestemænd — bedømmelsesrapport — annullationssøgsmål — bortfald af den retlige interesse i søgsmålet — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse — erstatningssøgsmål — forsinket udarbejdelse af bedømmelsesrapporten») 30	30
2006/C 48/59	Sag T-384/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. december 2005 — RB Square Holdings Spain mod KHIM («EF-varemærker — figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »clean x« — indsigelse indgivet af indehaveren af de ældre nationale ordmærker og figurmærker CLEN — indsigelsen ikke taget til følge — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94») 31	31
2006/C 48/60	Sag T-41/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. november 2005 — Pérez-Díaz mod Kommissionen («Tjenestemænd — annullationssøgsmål — litispændens — forudgående administrativ klage for sent indgivet — erstatningspåstand tæt forbundet med annullationspåstanden — åbenbart afvisningsgrundlag») 31	31
2006/C 48/61	Sag T-91/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Just mod Kommissionen («Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — multiple choice-spørgsmål — nøjagtigheden af besvarelserne i rettelsesformularen — søgsmålet åbenbart ugrundet») 31	31
2006/C 48/62	Sag T-92/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Moren Abat mod Kommissionen («Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — multiple choice-spørgsmål — nøjagtigheden af besvarelserne i rettelsesformularen — søgsmålet åbenbart ugrundet») 32	32
2006/C 48/63	Sag T-94/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 28. november 2005 — EEB m.fl. mod Kommissionen («Annullationssøgsmål — formalitetsindsigelse — direktiv 2003/112/EF — søgsmålskompetence») 32	32
2006/C 48/64	Forenede sager T-236/04 og T-241/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 28. november 2005 — EEB og Stichting Natuur en Milieu mod Kommissionen («Annullationssøgsmål — beslutning 2004/247/EF og 2004/248/EF — formalitetsindsigelse — søgsmålskompetence») 33	33

2006/C 48/65	Sag T-299/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 18. november 2005 — Selmani mod Rådet og Kommissionen (»Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — Rådets fælles holdning — specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme — annullationssøgsmål — åbenbar manglende kompetence — prækclusion — formaliteten«)	33
2006/C 48/66	Sag T-218/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. november 2005 — Bustec Ireland mod KHIM (»EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelse — stillingtagen til sagen uforholdende«)	34
2006/C 48/67	Sag T-395/05: Sag anlagt den 31. oktober 2005 — Multikauf mod KHIM	34
2006/C 48/68	Sag T-410/05: Sag anlagt den 14. november 2005 — Eerola mod Kommissionen	34
2006/C 48/69	Sag T-412/05: Sag anlagt den 18. november 2005 — »M« mod Den Europæiske Ombudsmand	35
2006/C 48/70	Sag T-413/05: Sag anlagt den 18. november 2005 — Sanchez Ferriz mod Kommissionen	36
2006/C 48/71	Sag T-419/05: Sag anlagt den 18. november 2005 — Bain m.fl. mod Kommissionen	36
2006/C 48/72	Sag T-421/05: Sag anlagt den 3. november 2005 — Kay mod Kommissionen	36
2006/C 48/73	Sag T-425/05: Sag anlagt den 5. december 2005 — Mediocurso — Estabelecimento de Ensino Particular SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
2006/C 48/74	Sag T-429/05: Sag anlagt den 7. december 2005 — Artegoda mod Kommissionen	38
2006/C 48/75	Sag T-431/05: Sag anlagt den 5. december 2005 — Cerafogli og Polini mod Den Europæiske Centralbank	38
2006/C 48/76	Sag T-437/05: Sag anlagt den 15. december 2005 — Brink's Security Luxembourg mod Kommissionen	39
2006/C 48/77	Sag T-444/05: Sag anlagt den 21. december 2005 — Navigazione Libera del Golfo mod Kommissionen	40
2006/C 48/78	Sag T-445/05: Sag anlagt den 19. december 2005 — Associazione italiana del risparmio gestito og Fineco Asset Management mod Kommissionen	41
2006/C 48/79	Sag T-448/05: Sag anlagt den 16. december 2005 — Oxley Threads mod Kommissionen	42
2006/C 48/80	Sag T-455/05: Sag anlagt den 29. december 2005 — Componenta mod Kommissionen	42
2006/C 48/81	Sag T-9/06: Sag anlagt den 17. januar 2006 — Equant Belgium mod Kommissionen	43
2006/C 48/82	Sag T-338/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. december 2005 — Raymond Claudel mod Revisionsretten	44
2006/C 48/83	Sag T-383/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. januar 2006 — GHK mod Kommissionen	44

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger*

2006/C 48/84

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 36 af 11.2.2006 45

Berigtigelser

2006/C 48/85

Berigtigelse til meddelelsen til Tidende i sag T-408/05 (*EUT C 22 af 28.1.2006 s. 18*) 46

2006/C 48/86

Berigtigelse til meddelelsen til Tidende i de forenede sager T-130/05, T-160/05 og T-183/05 (*EUT C 22 af 28.1.2006 s. 26*) 47

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. december 2005

i sag C-66/02, Den Italienske Republik mod Kommissionen
for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — beslutning 2002/581/EF — skattefordele for banker — beslutningens begrundelse — kvalificering som statsstøtte — betingelser — forenelighed med fællesmarkedet — betingelser — vigtigt projekt af europæisk interesse — udvikling af visse former for virksomhed)

(2006/C 48/01)

(Processprog: italiensk)

I sag C-66/02, angående et annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 21. februar 2002, Den Italienske Republik (befuldmægtigede: først U. Leanza, derefter I.M. Braguglia, bistået af avvocato dello Stato M. Fiorilli) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: V. Di Bucci og R. Lyal), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), R. Schintgen, G. Arestis og J. Klucka; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 109 af 4.5.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. december 2005

i sag C-86/03, Den Helleniske Republik mod Kommissionen
for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — Kommissionens afslag på at godkende anvendelsen af fuelolie med et svovlindhold på op til 3,00 % i masse på en del af græsk område — direktiv 1999/32/EF — svovlindholdet i visse flydende brændstoffer)

(2006/C 48/02)

(Processprog: græsk)

I sag C-86/03, angående et annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 26. februar 2003, Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: P. Mylonopoulos og A. Samoni-Rantou) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Konstantinidis og G. Valero Jordana), støttet af Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: S. Kyriakopoulou og B. Hoff-Nielsen), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne N. Colneric, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), M. Ilešič og E. Levits; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, har Domstolen (Første Afdeling), den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.5.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 10. januar 2006

i sag C-94/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for den Europæiske Union ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — Rådets afgørelse 2003/106/EF om godkendelse af Rotterdam-konventionen — proceduren for forudgående informeret samtykke — farlige kemikalier og pesticider, der er genstand for international handel — valg af hjemmel — artikel 133 EF og 175 EF)

(2006/C 48/03)

(Processprog: engelsk)

I sag C-94/03, angående et annulationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 28. februar 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. zur Hausen, L. Ström van Lier og E. Righini), mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: B. Hoff-Nielsen og M. Sims-Robertson, derefter ved sidstnævnte og K. Michoel), støttet af: Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues, F. Alabrune og E. Puisais), Kongeriget Nederlandene (befuldmægtigede: H.G. Sevenster, S. Terstal og N.A.J. Bel), Republikken Østrig (befuldmægtiget: E. Riedl), og Republikken Finland (befuldmægtiget: T. Pynnä), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: R. Caudwell, bistået af barrister A. Dashwood), Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: C. Pennera og M. Moore, derefter ved sidstnævnte og K. Bradley), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne J. Makarczyk, C. Gulmann, P. Kūris og J. Klučka; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 10. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådets afgørelse 2003/106/EF af 19. december 2002 om indgåelse på Fællesskabets vegne af Rotterdam-konventionen om proceduren for forudgående informeret samtykke for visse farlige kemikalier og pesticider i international handel annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.
- 3) Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Finland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Europa-Parlamentet bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 10. januar 2006

i sag C-98/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — vurdering af visse projekters virkninger på den beskyttede lokalitet — artsbeskyttelse)

(2006/C 48/04)

(Processprog: tysk)

I sag C-98/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 28. februar 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: U. Wölker) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: M. Lumma og C. Schulze-Bahr), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris og G. Arestis; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 10. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, samt artikel 12, 13 og 16 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den
 - for så vidt angår bestemte projekter, der gennemføres uden for særlige bevaringsområder, som omhandlet i direktivets artikel 4, stk. 1, ikke kræver, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 6, stk. 3 og 4, skal foretages en obligatorisk vurdering med hensyn til deres virkninger på lokaliteten, uanset om disse projekter kan påvirke et særligt bevaringsområde væsentligt
 - tillader udledning i et særligt bevaringsområde uafhængigt af, om denne udledning kan påvirke dette område væsentligt
 - undtager visse ikke-forsætlige former for påvirkning af beskyttede dyrearter fra anvendelsesområdet for bestemmelserne om beskyttelse af dyrearter
 - undlader at sikre overholdelse af betingelserne for undtagelse i artikel 16 i direktiv 92/43 for så vidt angår visse aktiviteter, der er forenelige med beskyttelsen af et område
 - opretholder bestemmelser om anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, der ikke i tilstrækkelig grad tilgodeser hensynet til artsbeskyttelse

— ikke har påset, at bestemmelserne i fiskerilovgivningen indeholder tilstrækkelige fiskeriforbud.

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 146 af 21.6.2003.

3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

4) Den Franske Republik, Republikken Finland samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 146 af 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 10. januar 2006

i sag C-178/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(Annulationssøgsmål — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 304/2003 af 28. januar 2003 om eksport og import af farlige kemikalier — valg af hjemmel — artikel 133 EF og 175 EF)

(2006/C 48/05)

(Processprog: engelsk)

I sag C-178/03, angående et annulationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 24. april 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. zur Hausen, L. Ström van Lier og E. Righini) mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: C. Pennera og M. Moore, derefter ved sidstnævnte og K. Bradley), Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: B. Hoff-Nielsen og M. Sims-Robertson, derefter ved sidstnævnte og K. Michoel), støttet af: Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues, F. Alabrune og E. Puisais), Republikken Finland (befuldmægtiget: T. Pynnä), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: R. Caudwell, bistået af barrister A. Dashwood), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne J. Makarczyk, C. Gulmann, P. Küris og J. Klučka; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 10. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 304/2003 af 28. januar 2003 om eksport og import af farlige kemikalier annulleres.

2) Forordningens retsvirkninger opretholdes, indtil der under anvendelse af de korrekte hjemmelsbestemmelser og inden for en rimelig frist vedtages en ny forordning.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. december 2005

i sag C-344/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (¹)

(Direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — forårsjagt på visse vandfugle)

(2006/C 48/06)

(Processprog: finsk)

I sag C-344/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 1. august 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og P. Aalto) mod Republikken Finland (befuldmægtiget: T. Pynnä), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), R. Schintgen, G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, for så vidt som den ikke inden for rammerne af forårsjagten på vandfugle på det finske fastland og i regionen Åland har godtgjort

— at betingelsen i direktivets artikel 9, stk. 1, litra c), for at anvende en undtagelse, hvorefter der ikke må findes nogen anden tilfredsstillende løsning end forårsjagt, var opfyldt for edderfugl, hvinand, toppet skallesluger, stor skallesluger, fløjlsand og trolldand, eller

— at betingelsen i samme bestemmelse for at anvende en undtagelse, hvorefter jagten kun må omfatte indfangning af fugle i mindre mængder, var opfyldt for edderfugl, stor skallesluger, toppet skallesluger og fløjlsand.

2) I øvrigt frifindes Republiken Finland.

3) Republiken Finland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 226 af 20.9.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 10. januar 2006

i sag C-402/03, Skov Æg mod Bilka Lavprisvarehus A/S og Bilka Lavprisvarehus A/S mod Jette Mikkelsen, Michael Due Nielsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret) (¹)

(Direktiv 85/374/EØF — produktansvar — mellemhandlerens ansvar for et defekt produkt)

(2006/C 48/07)

(Processprog: dansk)

I sag C-402/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Vestre Landsret (Danmark) ved afgørelse af 26. september 2003, indgået til Domstolen den 29. september 2003, i sagen Skov Æg mod Bilka Lavprisvarehus A/S og Bilka Lavprisvarehus A/S mod Jette Mikkelsen, Michael Due Nielsen, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann (refererende dommer), C.W.A. Timmermans, A. Rosas, K. Schiemann og J. Makarczyk samt dommerne C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, P. Küris, E. Juhász og G. Arestis; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 10. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar skal fortolkes som følger:

— Det er til hinder for en national regel, hvorefter mellemhandleren ud over de i direktivets artikel 3, stk. 3, udtømmende opregnede tilfælde hæfter for producentens objektive ansvar efter direktivet.

— Det er ikke til hinder for en national regel, hvorefter mellemhandleren uden begrænsning hæfter for producentens culpaansvar.

(¹) EUT C 304 af 13.12.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. december 2005

i sag C-26/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (¹)

(Traktatbrud — direktiv 76/160/EØF — kvaliteten af badevand — udpegning af badeområder — direktiv 79/923/EØF — kvalitetskrav til skaldyrvand — indførelse af et program for mindskning af forurening)

(2006/C 48/08)

(Processprog: spansk)

I sag C-26/04, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 27. januar 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Valero Jordana) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: E. Braquehais Conesa), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Schiemann, N. Colneric, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer) og E. Levits; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 79/923/EØF af 30. oktober 1979 om kvalitetskrav til skaldyrvand, idet det ikke har vedtaget noget program for mindskning af forureningen af skaldyrvandene i Ría de Vigo.

2) I øvrigt frifindes Kongeriget Spanien.

3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Kongeriget Spanien bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 71 af 20.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 10. januar 2006

i sag C-147/04, De Groot en Slot Allium BV, Bejo Zaden BV mod Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et des Affaires rurales (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État) ⁽¹⁾

(Direktiv 70/458/EØF — handel med grøntsagsfrø — artikel 2 — direktiv 92/33/EØF — afsætning af plantemateriale og formeringsmateriale af grøntsagsplanter bortset fra frø — Bilag II — fælles sortliste for grøntsagsarter — national lovgivning, hvorefter afsætning under betegnelsen skalotteløg er forbeholdt arter af skalottearter, fremstillet ved vegetativ formering — artikel 28 EF — beskyttelse af forbrugerne)

(2006/C 48/09)

(Processprog: fransk)

I sag C-147/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Conseil d'État (Frankrig) ved afgørelse af 4. februar 2004, indgået til Domstolen den 22. marts 2004, i en sag anlagt af De Groot en Slot Allium BV, Bejo Zaden BV mod Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et des Affaires rurales, procesdeltager: Comité économique agricole régional fruits et légumes de la Région Bretagne (Cerafel), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden C.W.A. Timmermanns, og dommerne J. Makarczyk, C. Gulmann, G. Arestis (refererende dommer) og J. Klučka; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc, den 10. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets direktiv 70/458/EØF af 29. september 1970 om handel med grøntsagsfrø, som ændret ved Rådets direktiv 88/380/EØF af 13. juni 1988, er til hinder for opførsel af sorterne ambition og matador i den fælles sortliste i den rubrik, der omhandler skalotteløg som frøsorter.

Artikel 28 EF er til hinder for en national lovgivning, såsom bekendtgørelsen af 17. maj 1990 vedrørende afsætning af skalotteløg, hvorefter der alene kan ske afsætning under betegnelsen »skalotteløg« af grøntsagsarter, der er fremstillet ved vegetativ formering med udelukkelse af de grøntsagsarter, der er produceret på grundlag af frø, der er fremstillet og markedsført under samme navn i de øvrige medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. december 2005

i de forenede sager C-151/04 og C-152/04, straffesager mod Claude Nadin, Nadin-Lux SA og Jean-Pascal Durré (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de police de Neuchâteau) ⁽¹⁾

(Fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser — begrebet »arbejdstager« — betingelse om et underordningsforhold — motorkøretøjer — arbejdsgiverens tilrådighedsstillelse for arbejdstageren — køretøj indregistreret i udlandet — arbejdsgiver med hjemsted i en anden medlemsstat — indregistrering og beskatning af motorkøretøjer)

(2006/C 48/10)

(Processprog: fransk)

I de forenede sager C-151/04 og C-152/04, angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Tribunal de police de Neuchâteau (Belgien) ved afgørelser af 16. januar 2004, indgået til Domstolen den 25. marts 2004, i straffesagerne mod Claude Nadin, Nadin-Lux SA (sag C-151/04) og Jean-Pascal Durré (sag C-152/04), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Schiemann, N. Colneric (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues og E. Levits; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 43 EF er til hinder for, at nationale bestemmelser i en medlemsstat, som de i hovedsagerne omhandlede, pålægger en selvstændig erhvervsdrivende, der er bosat i denne medlemsstat, pligt til i denne stat at indregistrere en firmabil, der er stillet til rådighed for ham af det selskab, der beskæftiger ham, og som har hjemsted i en anden medlemsstat, når dette køretøj hverken er bestemt til fortrinsvis varig anvendelse i den førstnævnte medlemsstat eller faktisk anvendes på denne måde.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 10. januar 2006

i sag C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato, Cassa di Risparmio di San Miniato SpA, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — artikel 87 EF og 88 EF — banker — bankfonde — begrebet virksomhed — nedsættelse af direkte skat på udbytte, som bankfonde har modtaget — kvalificering som statsstøtte — forenelighed med fællesmarkedet — Kommissionens beslutning 2003/146/EF — bedømmelse af gyldigheden — afvisning — artikel 12 EF, 43 EF og 56 EF — princippet om forbud mod forskelsbehandling — etableringsfrihed — fri bevægelighed for kapital)

(2006/C 48/11)

(Processprog: italiensk)

I sag C-222/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) ved afgørelse af 23. marts 2004, indgået til Domstolen den 28. maj 2004, i sagen Ministero dell'Economia e delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato, Cassa di Risparmio di San Miniato SpA, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta og G. Arestis; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 10. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) En juridisk person som den i hovedsagen omhandlede kan — efter gennemførelsen af en undersøgelse, der påhviler den nationale ret — i betragtning af den ordning, der fandt anvendelse på det pågældende tidspunkt, anses for en »virksomhed« i artikel 87, stk. 1, EF's forstand og dermed som omfattet af de fællesskabsretlige regler vedrørende statsstøtte på det nævnte tidspunkt.
- 2) En fritagelse for skat på udbytte som den i hovedsagen omhandlede kan — efter gennemførelsen af en undersøgelse, der påhviler den nationale ret — kvalificeres som statsstøtte i artikel 87, stk. 1, EF's forstand.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 15. december 2005

i de forenede sager C-232/04 og C-233/04, Nurten Güney-Görres og Gul Demir mod Securicor Aviation (Germany) Ltd og Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Düsseldorf) ⁽¹⁾

(Direktiv 2001/23/EF — artikel 1 — overførsel af virksomhed eller bedrift — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — anvendelsesområde)

(2006/C 48/12)

(Processprog: tysk)

I de forenede sager C-232/04 og C-233/04, angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Arbeitsgericht Düsseldorf (Tyskland), ved afgørelser af 5. maj 2004, indgået til Domstolen den 3. juni 2004, i sagerne Nurten Güney-Görres (sag C-232/04) og Gul Demir (sag C-233/04) mod Securicor Aviation (Germany) Ltd og Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissochet, S. von Bahr, A. Borg Barthet (refererende dommer) og U. Lohmus; generaladvokat: M. Poirares Maduro; justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Sztranc, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 1 i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at det ved efterprøvelsen af, om der foreligger en overførsel af en virksomhed eller en bedrift i henhold til denne artikel i tilfælde, hvor en kontrakt tildeles en ny ordremodtager, ikke er en nødvendig forudsætning for inden for rammerne af en samlet vurdering at fastslå, at der er sket en overførsel af driftsmidler fra den oprindelige ordremodtager til den nye ordremodtager, at driftsmidlerne overlades til brug i egen økonomisk interesse.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 24.7.2004.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 11.9.2004.
EUT C 201 af 7.8.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 15. december 2005

i sag C-252/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/22/EF — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — forsyningspligt — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2006/C 48/13)

(Processprog: græsk)

I sag C-252/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 14. juni 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Zavvos og M. Shotter) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtiget: N. Dafniou), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Makarczyk, og dommerne R. Silva de Lapuerta og P. Küris (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»forsyningspligtdirektivet«), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

- 1) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 7.8.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 10. januar 2006

i sag C-302/04, Ynos kft mod János Varga (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Városi Bíróság) ⁽¹⁾

(Artikel 234 EF — direktiv 93/13/EØF — forbrugere — urimelige kontraktvilkår — national lovgivning bragt i overensstemmelse med direktivet efter en tredjestats indgåelse af en associeringsaftale med De Europæiske Fællesskaber og før denne stats tiltrædelse af Den Europæiske Union — Domstolen ikke kompetent)

(2006/C 48/14)

(Processprog: ungarsk)

I sag C-302/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Szombathelyi Városi Bíróság (Ungarn) ved afgørelse af 10. juni 2004, indgået til Domstolen den 14. juli 2004, i en sag anlagt af Ynos kft mod János Varga, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, A. Rosas, K. Schiemann og J. Makarczyk, samt dommerne C. Gulmann, A. La Pergola, K. Lenaerts, P. Küris, E. Juhász, G. Arestis, M. Ilešič (refererende dommer) og A. Ó Caoimh; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: fuldmægtig B. Fülöp, den 10. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Under omstændigheder som dem, der foreligger i tvisten i hovedsagen, hvor de faktiske omstændigheder ligger forud for en stats tiltrædelse af Den Europæiske Union, har Domstolen ikke kompetence til at besvare det første og det andet spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 9.10.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 1. december 2005

i sag C-309/04, Fleisch-Winter GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) ⁽¹⁾

(Eksportrestitutioner — betingelse for ydelse — oksekød — forordning (EØF) nr. 3665/87 — bovin spongiform encephalopati — forbud mod udførsel — sund og sædvanlig handelskvalitet — udførselsangivelse — national betalingsanmodning — sanktion)

(2006/C 48/15)

(Processprog: tysk)

I sag C-309/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) ved afgørelse af 20. april 2004, indgået til Domstolen den 21. juli 2004, i sagen Fleisch-Winter GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne N. Colneric, J.N. Cunha Rodrigues, E. Juhász (refererende dommer) og E. Levits; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Sztranc, den 1. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2945/94 af 2. december 1994, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at oksekød, der er omfattet af et fællesskabsretligt forbud mod udførsel fra en bestemt medlemsstat til de andre medlemsstater og tredjelande, kan anses for at være af »sund og sædvanlig handelskvalitet«, og at den med henblik på ydelse af restitutioner forudsætter, at eksportøren godtgør, at det udførte produkt ikke hidrører fra en medlemsstat, fra hvilken udførsler er forbudt, hvis den nationale forvaltning har mistanke om, at produktet er omfattet af et udførselsforbud.
- 2) Erklæringen i den nationale betalingsanmodning om, at produktet er af »sund og sædvanlig handelskvalitet« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 13, første punktum, i forordning nr. 3665/87, som ændret ved forordning nr. 2945/94, er ikke en af de oplysninger, der skal indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, andet afsnit, sammenholdt med forordningens artikel 3. Den nationale retsinstans kan dog lade erklæringen indgå som bevismateriale ved bedømmelsen af eksportørens forhold.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 24. november 2005

i sag C-331/04, ATI EAC Srl og Viaggi di Maio Snc m.fl. mod ACTV Venezia Spa m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato) ⁽¹⁾

(»Offentlige tjenesteydelsesaftaler — direktiv 92/50/EØF og 93/38/EØF — kriterier for tildeling — økonomisk mest fordelagtigt bud — overholdelse af de kriterier for tildeling, der er fastsat i udbudsbetingelserne eller i udbudsbekendtgørelsen — fastsættelse af underkriterier for et af kriterierne for tildeling i udbudsbetingelserne eller i udbudsbekendtgørelsen — en afgørelse, som indeholder en afvejning — princippet om ligebehandling af deltagerne og om gennemsigtighed«)

(2006/C 48/16)

(Processprog: italiensk)

I sag C-331/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Consiglio di Stato (Italien) ved afgørelse af 6. april 2004, indgået til Domstolen den 29. juli 2004, i sagen ATI EAC Srl e Viaggi di Maio Snc, EAC Srl, Viaggi di Maio Snc mod ACTV Venezia SpA, Provincia di Venezia, Comune di Venezia, procesdeltagere: ATI La Linea SpA-CSSA, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), R. Schintgen, G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 24. november 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 36 i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler og artikel 34 i Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation skal fortolkes således, at fællesskabsretten ikke er til hinder for, at et bedømmelsesudvalg giver underkriterierne til et på forhånd fastlagt kriterium for tildeling hver en bestemt vægt derved, at de points, der i forbindelse med udarbejdelsen af udbudsbetingelserne eller udbudsbekendtgørelsen blev afsat til dette kriterium af den ordregivende myndighed, fordeles mellem de enkelte underkriterier, under forudsætning af, at en sådan beslutning

— ikke ændrer kriterierne for tildelingen af kontrakten, således som disse er fastlagt i udbudsbetingelserne eller i udbudsbekendtgørelsen

— ikke indeholder forhold, som, hvis de havde været kendt på tidspunktet for forberedelsen af buddene, kunne have haft indflydelse på denne forberedelse

⁽¹⁾ EUT C 239 af 25.4.2004.

— ikke blev vedtaget under hensyntagen til forhold, som kan virke diskriminerende over for en af de bydende.

(¹) EUT C 239 af 25.9.2004.

3) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.

(¹) EUT C 251 af 9.10.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 10. januar 2006

i sag C-373/04 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Mercedes Alvarez Moreno (¹)

(Appel — tjenestemænd — hjælpeansat — konferencetolk — søgsmål — ansøgning som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 1 — akt, der indeholder et klagepunkt — begreb)

(2006/C 48/17)

(Processprog: fransk)

I sag C-373/04 P, angående appel i henhold til artikel 56 i EF-statutten for Domstolen, iværksat den 27. august 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Martin og F. Clotuche-Duvieusart), den anden part i appelsagen: Mercedes Alvarez Moreno, Berlin (Tyskland) (ved advokats G. Vandersanden og L. Levi), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden C.W.A. Timmermans, og dommerne J. Makarczyk, C. Gulmann, G. Arestis (refererende dommer) og J. Klučka; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 10. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans afsagte dom af 10. juni 2004 i de forenede sager T-153/01 og T-323/01, Alvarez Moreno mod Kommissionen, ophæves, for så vidt det heri blev fastslået, at søgsmålet til annullation af hr. Walkers skrivelse af 23. februar 2001 kunne antages til realitetsbehandling, og for så vidt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber blev tilpligtet at bære samtlige omkostninger i forbindelse med søgsmålet i sag T-323/01.

2) I sag T-323/01 frifindes Kommissionen for sagsøgerens påstand om annullation dels af hr. Walkers skrivelse af 23. februar 2001, dels af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelsen af 7. september 2001 om afvisning af Alvarez Morenos klage.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 15. december 2005

i sag C-33/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2000/30/EF — Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2006/C 48/18)

(Processprog: fransk)

I sag C-33/05, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 31. januar 2005, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Hottiaux og S. Pardo Quintillán) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: M. Wimmer), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Malenovský, og dommerne J.-P. Puissochet og A. Ó Caoimh (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, idet det ikke inden for den fastsatte frist har udtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet for så vidt angår hovedstadsregionen Bruxelles.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

DOMSTOLENS DOM**(Fjerde Afdeling)****af 15. december 2005****i sag C-96/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik ⁽¹⁾****(Traktatbrud — direktiv 2001/65/EF — årsregnskab og konsoliderede regnskaber for visse former for selskaber — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)**

(2006/C 48/19)

(Processprog: græsk)

I sag C-96/05, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 21. februar 2005, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Braun og G. Zavvos) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtiget: N. Dafniou), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Schiemann, og dommerne M. Ilešić (refererende dommer) og E. Levits; generaladvokat P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF den 27. september 2001 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF og 86/635/EØF for så vidt angår værdiansættelsesregler for visse selskabsformers samt bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

DOMSTOLENS DOM**(Femte Afdeling)****af 15. december 2005****i sag C-144/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien ⁽¹⁾****(Traktatbrud — direktiv 2002/59/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)**

(2006/C 48/20)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-144/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K. Simonsson og W. Wils) mod Kongeriget

Belgien (befuldmægtiget: M. Wimmer), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Makarczyk og dommerne R. Silva de Lapuerta og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF idet det ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 11.6.2005.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. september 2005 af Hof van Cassatie, Belgien, i straffesagen mod Norma Kraaijenbrink

(Sag C-367/05)

(2006/C 48/21)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse afsagt den 6. september 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. september 2005, har Hof van Cassatie, Belgien, i straffesagen mod Norma Kraaijenbrink forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse.

Hof van Cassatie, Belgien, har anmodet Domstolen om at tage stilling til følgende spørgsmål:

1) Skal artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 19. juni 1990 ⁽¹⁾, sammenholdt med samme konventions artikel 71, fortolkes således, at strafbare handlinger, der består i erhvervelse, opbevaring eller levering af fremmed valuta, som hidrører fra handel med narkotika (for hvilke vedkommende er blevet retsforfulgt og idømt en straf i Nederlandene for forsætligt hæleri i henhold til artikel 416 i Wetboek van Strafrecht) på den ene side, og strafbare handlinger, som består i veksling, ved vekselkontorer i Belgien af penge, der hidrører fra handel med narkotika i Nederlandene (for hvilke vedkommende retsforfølges i Belgien for hæleri og andre strafbare handlinger vedrørende

goder, der hidrører fra en forbrydelse i henhold til artikel 505 i Strafwetboek) skal anses for »samme strafbare handlinger« som omhandlet i artikel 54, såfremt retten finder, at de kriminelle forhold udspringer af én og samme ulovlige plan, og dermed udgør ét og samme strafbare forhold?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Såfremt udtrykket »kan ikke retsforfølges [...] for de samme strafbare handlinger« i artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, skal fortolkes således, at »samme strafbare handlinger« ligeledes dækker forskellige forhold, der har baggrund i den samme ulovlige plan og dermed udgør ét eneste forhold, indebærer dette da, at en person, der er tiltalt for hvidvaskning af penge i Belgien, ikke længere kan retsforfølges, efter at vedkommende er dømt i Nederlandene for andre forhold, der er begået i forbindelse med samme ulovlige plan, uafhængigt af alle de andre forhold, der er begået i samme periode, men som først bliver kendt og/eller kan retsforfølges i Belgien efter afsigelse af den udenlandske retskraftige dom, eller kan den ret, der påkender sagens realitet, idømme vedkommende en supplerende straf for disse andre forhold under hensyn til den allerede idømte straf, såfremt det forekommer at være en passende straf, og uden at straffene samlet set overstiger maksimumsstraffen?

(¹) EFT 2000 L 239, s. 19.

råderne Bangor, Brighton, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Donaghadee, Larne, Lerwick, Londonderry, Margate, Newtonabbey, Omagh og Portrush.

2. Det Forenede Kongeriget Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen er af den opfattelse, at Det Forenede Kongeriget Storbritannien og Nordirlands undladelse af at sikre, at der er foretaget en tilstrækkelig rensning af al udledning af spildevand fra byområderne Bangor, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Londonderry, Larne, Lerwick, Margate, Newtonabbey, Omagh, Brighton, Portrush, Donaghadee og Bideford/Northam er i strid med direktivets artikel 4, stk. 1 og 3. Den manglende kontrol med omfattende nye udstykninger i byområderne Portrush, Newtonabbey, Bangor, Londonderry og Larne, eller undladelsen af at sikre, at godkendelsen heraf ledsages af formildende foranstaltninger, forværrer endvidere tilsidesættelsen af de ovennævnte bestemmelser i direktivet, hvad angår disse fem byområder.

(¹) Rådets direktiv 91/271/EØF af 21.5.1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40-52).

Sag anlagt den 18. november 2005 af Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-405/05)

(2006/C 48/22)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. november 2005 anlagt sag mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland af Kommissionen ved S. Pardo Quintillan, X. Lewis og H. Van Vliet, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 91/271/EØF (¹), idet det ikke senest den 31. december 2000 har sikret, at der er foretaget en tilstrækkelig rensning af byspildevand fra byom-

Appel iværksat den 23. november 2005 af Ahmed Yusuf og Al Barakaat International Foundation, til prøvelse af dom afsagt den 21. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling), i sag T-306/01: Ahmed Yusuf og Al Barakaat International Foundation mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-415/05 P)

(2006/C 48/23)

(Processprog: svensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. november 2005 iværksat appel af Ahmed Yusuf og Al Barakaat International Foundation, Spånga (Sverige), ved advokaterne Leif Silbersky og Thomas Olsson, til prøvelse af dom afsagt den 21. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling), i sag T-306/01: Ahmed Yusuf og Al Barakaat International Foundation, mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

1. Den af Retten i Første Instans afsagte dom af 21. september 2005 i sag T-306/01 ophæves.
2. Det fastslås, at Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 er ugyldig.
3. Det pålægges Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagen for Retten i Første Instans og appelsagen for Domstolen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanterne gør gældende, at Retten i Første Instans fejlagtigt har fundet, at Rådet var beføjet til at vedtage forordning (EF) nr. 881/2002 på grundlag af artikel 60 EF og artikel 301 EF samt artikel 308 EF. De påberåber sig endvidere følgende:

Retten i Første Instans har fejlagtigt fundet, at forordning (EF) nr. 881/2002 opfylder kravet om almen gyldighed i henhold til artikel 249 EF.

Retten i Første Instans har fejlagtigt begrænset prøvelsen af spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgernes grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat af forordning (EF) nr. 881/2002, til udelukkende at angå spørgsmålet om, hvorvidt Sikkerhedsrådets resolution er forenelig med de overordnede folkeretlige regler, som indgår i jus cogens. Retten i Første Instans har ikke efterprøvet, om forordningen er gyldig i henhold til fællesskabsretten, eller hvorvidt implementeringen af Sikkerhedsrådets resolution er sket i overensstemmelse med fællesskabsretten og national lovgivning.

Retten i Første Instans har fejlagtigt fundet, at hverken sagsøgernes ret til forsvar eller deres ret til en effektiv domstolsprøvelse er blevet tilsidesat af forordning (EF) nr. 881/2002.

Appel iværksat den 25. november 2005 af Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos og Antonio Parras Rosa til prøvelse af kendelse afsagt den 8. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-295/04 — T-297/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos og Antonio Parras Rosa mod Rådet For Den Europæiske Union

(Sag C-418/05 P)

(2006/C 48/24)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. november 2005 iværksat appel af Centro Provincial de Jóvenes

Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos og Antonio Parras Rosa ved abogado J.F. Vázquez Medina, til prøvelse af kendelse afsagt den 8. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-295/04 — T-297/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos og Antonio Parras Rosa mod Rådet For Den Europæiske Union.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- 1) Fuldstændig ophævelse af den af Retten i Første Instans den 8. september 2005 afsagte kendelse med den begrundelse, at der er sket tilsidesættelse af fællesskabsretten, nærmere bestemt af EF-traktatens artikel 173.
- 2) Appellanterne gives medhold i deres påstande for første instans vedrørende sagens realitet, for så vidt som disse påstande er i overensstemmelse med Fællesskabets retsorden.
- 3) Appellindstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

— Tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 173.

Appellanterne har anført, at de har søgsmålskompetence til at anlægge annulationssøgsmålene, for så vidt som de adskiller sig klart og fuldstændigt fra de øvrige olivendyrkere ved deres individuelle retsstilling.

Appellanterne er alle ejere af oliventræer, der blev plantet i 1998, og de har alle produceret nul kilo oliven i produktionsåret 1999, omstændigheder, som er særegne for dem og som adskiller dem fra resten af olivenoliesektoren.

Appel iværksat den 28. november 2005 af Ricosmos BV til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-53/02 Ricosmos mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-420/05 P)

(2006/C 48/25)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. november 2005 iværksat appel af Ricosmos BV ved J.J.M. Hertoghs og J.H. Peek, Advokatkontoret Hertoghs — advokatbistand og skatterådgivning, Parkstraat 8 (4818 SK) Breda, Nederlandene, til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-53/02, Ricosmos B.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold.
- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2005 ophæves.
- Den for Retten i Første Instans nedlagte påstand om annullation af Kommissionens beslutning REM09/00 af 16. november 2001, hvori den fastslog, at fritagelse for importafgift ikke var berettiget for så vidt angår sagsøgeren, tages til følge.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten i Første Instans.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Til støtte for sin appel til prøvelse af ovennævnte dom har appellanten fremsat følgende anbringender:

1. Appellanten har gjort gældende, at Retten har anlagt en urigtig eller i hvert fald for restriktiv fortolkning af gennemførelsesforordningens ⁽¹⁾ artikel 905-909 vedrørende proceduren for fritagelse for eller godtgørelse af importafgift. Retssikkerhedsprincippet kræver nemlig, at Ricosmos' retlige situation er forudsigelig i en konkret sammenhæng. Dette var ikke tilfældet i den foreliggende sag ifølge Ricosmos, fordi den ikke fik underretning om, at proceduren blev stillet i bero. Retten har desuden anlagt en alt for snæver opfattelse af begrebet retten til kontradiktion ved at foretage en for snæver fortolkning af retten til aktindsigt i alle sagens akter i rette tid (såvel i de nationale toldmyndigheders sagsakter som i Kommissionens).
2. Rettens afgørelse er ifølge appellanten desuden ikke i overensstemmelse med fællesskabsretten. Appellanten har gjort gældende, at retssikkerhedsprincippet ligeledes indebærer, at de kriterier, der lægges til grund for afgørelsen af, om der foreligger urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed, skal være klare og præcise. Allerede som følge af, at begrebet åbenbar forsømmelighed i sig selv er relativt omfattende, bør disse kriterier fortolkes indskrænkende og fra sag til sag. Forsømmeligheden skal være åbenlys og fundamental, men der skal ligeledes være årsagssammenhæng mellem denne forsømmelighed og en bestemt konkret situation. Retten har desuden i den foreliggende sag dels — med urette — tillagt såvel lovgivningens komplekse karakter og appellants modsvarende erfaring for ringe eller ingen betydning, dels fortolket en række krav, der påhvilede appellanten, urigtigt eller i det mindste for formalistisk.
3. Appellanten har videre gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet, men at også Retten

i det mindste har tillagt nye faktiske omstændigheder, hvoraf det fremgår, at der ikke skulle betales importafgift, for ringe betydning.

4. Appellanten har endelig anført, at Retten på fejlagtig eller i det mindste på ufuldstændig vis har fastlagt de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagen.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

Sag anlagt den 28. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-422/05)

(2006/C 48/26)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. november 2005 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved F. Benyon og M. Huttunen, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv (EF) 2002/30 ⁽¹⁾ og traktatens artikel 10, stk. 2, sammenholdt med traktatens artikel 249, stk. 3, idet det har vedtaget kongelig anordning af 14. april 2002, der regulerer visse civile subsoniske jetflyvemaskiners natlige flyvninger.
2. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Anordningens bestemmelser specificerer de typer fly, der ikke må anvendes i belgiske lufthavne mellem kl. 23 og kl. 6. Idet der tages udgangspunkt i bypassforholdet, anvendes der i den kongelige anordning en tilgangsvinkel, der er forskellig fra tilgangsvinklen i direktiv 2002/30/EF, som er baseret på certificeringsproceduren. Denne tilgangsvinkel svarer til tilgangsvinklen i forordning nr. 925/1999/EØF, som allerede blev ophævet ved direktiv 2002/30/EF.

Ifølge artikel 16 i direktiv 2002/30/EF, der trådte i kraft den 28. marts 2002, vedtager og offentliggør medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet senest den 28. september 2003. Den belgiske kongelige anordning blev vedtaget før udløbet af fristen for gennemførelse af direktivet. Kommissionen har henvist til Domstolens praksis, hvorefter det følger af EF-traktatens artikel 10, sammenholdt med artikel 249, og af direktivet selv, at medlemsstaterne, mens gennemførelsesfristen løber, skal afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af det i direktivet foreskrevne resultat i alvorlig fare. Med en tilgangsvinkel i forhold til driftsrestriktioner, som sigter på udfasning af omcertificerede civile subsoniske jetflyvemaskiner, der er fuldkommen forskellig fra den vinkel, der anlægges i direktivet, bringer den kongelige anordning virkeliggørelsen af det i direktivet foreskrevne resultat i alvorlig fare.

(¹) EFT L 85 af 28.3.2002, s. 40.

Sag anlagt den 29. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-423/05)

(2006/C 48/27)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. november 2005 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Caeiros og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, 8 og 9 i direktiv 75/442/EØF, som ændret ved direktiv 91/156/EØF (¹), og artikel 14, litra a), b) og c) i direktiv 99/31/EF, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for

- at sikre, at affald nyttiggøres eller bortskaffes, uden at menneskets sundhed eller miljøet bringes i fare, og forbyde henkastning, dumpning og ukontrolleret bortskaffelse af affald
- at enhver indehaver af affald enten overlader dette til en privat eller offentlig indsamler eller til en virksomhed,

som varetager bortskaffelse eller nyttiggørelse, eller at indehaveren selv skal sørge for dets nyttiggørelse eller bortskaffelse under iagttagelse af bestemmelserne i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (²)

- at ethvert anlæg eller enhver virksomhed, som varetager bortskaffelse af affald, fra den kompetente myndighed indhenter en tilladelse
- at operatøren af deponeringsanlægget, i forbindelse med deponeringer, som allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for gennemførelsen af Rådets direktiv 99/31/EF af 26. april om deponering af affald (³), dvs. den 16. juli 2001, udarbejder en overgangsplan for anlægget, der omfatter betingelserne for udstedelse af en godkendelse samt de nødvendige udbedrende foranstaltninger, som senest den 16. juli 2002 forelægges de kompetente myndigheder til godkendelse, og at de kompetente myndigheder, på grundlag af overgangsplanen, træffer endelig afgørelse om, hvorvidt driften kan fortsætte, og snarest muligt nedlukker anlæg, der ikke har fået tilladelse til fortsat drift, eller giver tilladelse til det nødvendige arbejde og fastsætter en overgangsperiode til gennemførelse af planen.

2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen er af den opfattelse, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, 8 og 9 i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald, som ændret ved direktiv 91/156/EØF, idet den har tolereret driften af mange ulovlige og ukontrollerede lossepladser i Frankrig, og har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald bortskaffes uden at menneskets sundhed bringes i fare eller miljøet skades. De franske myndigheder har ikke bestridt tilsidesættelsen, men de har dog anfægtet det af Kommissionen anførte antal af ulovlige lossepladser, og de har gjort gældende, at lodsepladsernes påvirkning af miljøet er ubetydelig, da der på de uautoriserede lossepladser kun deponeres grønt affald, ral og storskrald.

De oplysninger, de franske myndigheder har fremsendt, er ikke tilstrækkelige til at bedømme, om godkendelsesordningen er i overensstemmelse med betingelserne i artikel 9 i direktiv 75/442/EØF. Deponeringer, hvis areal er mindre end 100 m², og hvis højde er under 2 m samt valorisering af sådant affald, kræver ikke godkendelse. De franske myndigheders fortolkning, hvorefter kun lossepladser, der drives af kommunale myndigheder uden godkendelse er ulovlige lossepladser er ukorrekt, da en privatperson også kan drive en losseplads uden godkendelse.

På grundlag af de fremsendte oplysninger kan Kommissionen blot konstatere, at de anlæg eller virksomheder, der varetager bortskaffelse uden at være underlagt krav om godkendelse, i strid med bestemmelserne i artikel 14, i direktiv 99/31/EF ikke har udarbejdet eller forelagt den kompetente myndighed en overgangsplan for hver ulovlig eller ukontrolleret losseplads til godkendelse inden den 16. juli 2002. En losseplads, der ikke kan tilpasses betingelserne i det nævnte direktiv, skal lukkes øjeblikkeligt. Driften af ulovlige lossepladser uden overgangsplaner og uden tilladelse udgør en tilsidesættelse af artikel 14, i direktiv 99/31/EF.

(¹) EFT L 78, af 26.3.1991, s. 32.

(²) EFT L 194, af 25.7.1975, s. 39,

(³) EFT L 182, af 16.7.1999, s. 1.

**Sag anlagt den 29. november 2005 af Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber mod Irland**

(Sag C-425/05)

(2006/C 48/28)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. november 2005 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Ulrich Wölker og Michael Shotter, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 2, nr. iii), artikel 4, stk. 4, nr. iv), artikel 5, stk. 3, og artikel 20, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 (¹) af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget, idet det ikke har tilvejebragt de oplysninger om methylobromid, der er nævnt i artikel 4, stk. 2, nr. iii), de oplysninger om haloner, der er nævnt i artikel 4, stk. 4, nr. iv), og i artikel 5, stk. 3, og de oplysninger om tidsplanen for og resultatet af stikprøveundersøgelser i forbindelse med importen af kontrollerede stoffer, der er nævnt i artikel 20, stk. 3, i denne forordning.

2. Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Forordningens artikel 4, stk. 2, nr. iii), artikel 4, stk. 4, nr. iv), artikel 5, stk. 3, og artikel 20, stk. 3, indeholder bestemmelser om indgivelse af oplysninger til Kommissionen vedrørende de

centrale spørgsmål i forordningen. Indgivelsen af disse oplysninger — dvs. årlige oplysninger om methylobromid og haloner samt oplysninger om tidsplanen for og resultatet af stikprøveundersøgelser i forbindelse med import af kontrollerede stoffer — er afgørende for at nå forordningens mål og for gennemførelsen af Det Europæiske Fællesskabs forpligtelser i henhold til Wienerkonventionen om beskyttelse af ozonlaget og forpligtelserne i henhold til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, som Fællesskabet har tiltrådt ved Rådets beslutning 88/540/EØF (²).

Til dato har Irland ikke meddelt Kommissionen de fornødne oplysninger i henhold til ovennævnte artikler i forordningen.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29.6.2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EFT L 244 af 29.9.2000, s. 1).

(²) EFT L 297 af 31.10.1988, s. 8.

Appel iværksat den 7. december 2005 af Land Oberösterreich til prøvelse af dom afsagt den 5. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i de forenede sager T-366/03 og T-235/04

(Sag C-439/05 P)

(2006/C 48/29)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. december 2005 iværksat appel af Land Oberösterreich ved Rechtsanwalt Dr. Franz Mittendorfer, som befuldmægtiget, Europaplatz 7, A-4020 Linz, til prøvelse af dom afsagt den 5. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i de forenede sager T-366/03 og T-235/04.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

— Dom af 5. oktober 2005 afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i de forenede sager T-366/06 og T-235/04, Land Oberösterreich og Republikken Østrig, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹), vedrørende søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/653/EF af 2. september 2003 om de af Republikken Østrig i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 5, meddelte nationale bestemmelser om forbud mod anvendelse af genetisk modificerede organismer i regionen Oberösterreich (²), ophæves.

- Annullation af den nævnte kommissionsbeslutning, eller subsidiært hjemvisning af sagen til Retten, for at denne kan træffe afgørelse herom.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Land Oberösterreich har gjort gældende, at Retten i Første Instans har begået en procedurefejl og tilsidesat fællesskabsretten.

Ved vurderingen af anbringendet om »tilsidesættelse af EF-traktaten« behandler den appellerede dom kun betingelsen om et »specifikt problem«, hvorimod de øvrige betingelser i artikel 95, stk. 5, EF overhovedet ikke blev undersøgt. Selv om appellanten havde baseret sin udførlige argumentation på præcise talmæssige oplysninger, behandlede Retten ikke spørgsmålet om et »specifikt problem« med den omhu, der var nødvendig med henblik på sagens afgørelse. Appellanten har gjort gældende, at Retten ikke har taget hensyn til, at det specifikke problem består i, at sædvanlige sameksistensforanstaltninger ikke kan anvendes på grund af landbrugsstrukturen i Oberösterreich, som er præget af et stort antal småbrug med en usædvanlig høj procentdel af økologiske landbrug. Ved at undlade at foretage en grundig undersøgelse af de herom fremsatte argumenter har Retten ifølge appellanten tilsidesat sin begrundelsespligt, hvilket udgør en procedurefejl.

Kommissionen vedtog sin beslutning, uden at Land Oberösterreich eller Republikken Østrig havde mulighed for at fremsætte bemærkninger vedrørende det eneste bevis i sagen, nemlig udtalelsen fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet. Retten fastslog i den appellerede dom, at Domstolens betragtninger, hvorefter kontradiktionsprincippet ikke finder anvendelse på den i artikel 95, stk. 4, EF omhandlede procedure, uden videre kan overføres på den i artikel 95, stk. 5, EF omhandlede procedure. Appellanten er ikke enig heri. Man må ikke se bort fra den omstændighed, at Domstolens praksis, som der henvises til i den appellerede dom, stadig var baseret på EF-traktatens tidligere artikel 100 A, der ikke sonderer mellem opretholdelsen af gældende nationale bestemmelser og vedtagelsen af nye nationale bestemmelser. Land Oberösterreich har desuden gjort gældende, at retten til at blive hørt er et af de grundlæggende processuelle principper, som ikke unødigt må indskrænkes, heller ikke af procesøkonomiske årsager. Derfor burde den anfægtede kommissionsbeslutning allerede af denne grund have været annulleret.

⁽¹⁾ EUT C 296, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 230, s. 34.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. december 2005 af Tribunal de première instance de Bruxelles i sagen Procureur du Roi samt civilretlige parter: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U.P.R. og Jean Totolidis, som civilretlig part, mod Ioannis Doulamis

(Sag C-446/05)

(2006/C 48/30)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 7. december 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. december 2005, har Tribunal de première instance de Bruxelles i sagen Procureur du Roi samt civilretlige parter: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U.P.R. og Jean Totolidis, som civilretlig part, mod Ioannis Doulamis, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 81 EF, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra g), EF og artikel 10, stk. 2, EF, fortolkes således, at de er til hinder for, at en national lov, i det foreliggende tilfælde lov af 15. april 1958 om reklame vedrørende tandpleje, forbyder (enhver) og personer, der yder tandpleje, inden for rammerne af et liberalt erhverv eller en tandlægepraksis direkte eller indirekte at gøre nogen som helst reklame for tandpleje?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. november 2005 af cour d'appel de Paris i sagen Société Thomson Multimedia Sales Europe mod Administration des Douanes et Droits Indirects

(Sag C-447/05)

(2006/C 48/31)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 18. november 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. december 2005, har cour d'appel de Paris i sagen Société Thomson Multimedia Sales Europe mod Administration des Douanes et Droits Indirects forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Er bilag 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾ af 2. juli 1993 ugyldig på grund af, at den er i strid med artikel 24 i Rådets forordning nr. 2913/92 ⁽²⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, for så vidt som den fører til, at en fjernsynsmodtager, som er fremstillet i Polen under de i sagen beskrevne omstændigheder, anses for at være fremstillet i Korea?»

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. november 2005 af cour d'appel de Paris i sagen Société Vestel France mod Administration des Douanes et Droits Indirects

(Sag C-448/05)

(2006/C 48/32)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 18. november 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. december 2005, har cour d'appel de Paris i sagen Société Vestel France mod Administration des Douanes et Droits Indirects forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Er bilag 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾ af 2. juli 1993 ugyldig på grund af, at den er i strid med artikel 24 i Rådets forordning nr. 2913/92 ⁽²⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, for så vidt som den fører til, at en fjernsynsmodtager, som er fremstillet i Tyrkiet under de i sagen beskrevne omstændigheder, anses for at være fremstillet i Kina?»

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 302, s. 1.

Sag anlagt den 19. december 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-452/05)

(2006/C 48/33)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. december 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved S. Pardo Quintillán og F. Simonetti, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF ⁽¹⁾ af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, idet det ikke er i stand til at sikre, at den procentvise nedbringelse af forurenende stoffer i den samlede mængde spildevand, der udledes til rensningsanlæg, er mindst 75 % for total fosfor og mindst 75 % for total kvælstof, og derfor ikke har gennemført artikel 5, stk. 4, korrekt.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I 1999 oplyste Luxembourg, at det i stedet for at kræve, at alle rensningsanlæg på dets område iværksatte en mere vidtgående rensning, havde valgt at henholde sig til artikel 5, stk. 4, hvilket svarer til at foretage en helhedsvurdering af niveauet for nedbringelse af kvælstof og fosfor for alle luxembourgske byområder.

Imidlertid viser de seneste oplysninger om den procentvise nedbringelse af forurenende stoffer i den samlede mængde spildevand, der udledes til rensningsanlæg i Luxembourg, at betingelserne for at anvende artikel 5, stk. 4, ikke var opfyldt.

På denne baggrund er det Kommissionens opfattelse, at de luxembourgske myndigheder ikke har godtgjort, at den procentvise nedbringelse af fosfor og kvælstof i den samlede mængde spildevand er mindst 75 % for begge parametre, hvorfor betingelserne for at anvende artikel 5, stk. 4, ikke er blevet overholdt.

⁽¹⁾ EFT L 135, s. 40.

Sag anlagt den 23. december 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien**(Sag C-459/05)**

(2006/C 48/34)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. december 2005 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Støvlbæk og D. Maidani, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001 om ændring af Rådets direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF om den generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser og om ændring af Rådets direktiv 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF og 93/16/EØF om følgende erhverv: sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, arkitekter, farmaceuter og læger⁽¹⁾, idet den ikke har sat alle de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet, og under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 16, stk. 1, i direktiv 2001/19 bestemmer, at medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet inden den 1. januar 2003, og at de straks skal underrette Kommissionen herom.

Kommissionen må konstatere, at Kongeriget Belgien endnu ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige herfor, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EFT L 206, s. 1.

Sag anlagt den 23. december 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Danmark**(Sag C-461/05)**

(2006/C 48/35)

(Processprog: dansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. december 2005 anlagt sag mod Kongeriget Danmark af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Wilms og H.C. Støvlbæk, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Ved at afvise at beregne og indbetale unddragne egne indtægter i forbindelse med toldfri import af militært materiel og ved at afvise at betale morarenter af egne indtægter, som Danmark har undladt at stille Kommissionen til rådighed, har Kongeriget Danmark tilsidesat de forpligtelser, der påhviler landet i henhold til henholdsvis artikel 2, 9, 10 og 11 i forordning 1552/89 indtil den 31. maj 2000, og forordning 1150/2000 efter denne dato.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen er af den opfattelse, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 9, 10 og 11 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 til og med den 31. maj 2000 og i henhold til artikel 2, 9, 10 og 11 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 fra den 1. juni 2000 til den 31. december 2002, idet det ikke har indbetalt egne indtægter i forbindelse med import af militært materiel.

Traktatbruddet fortsatte indtil ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 150/2003, dvs. til den 1. januar 2003. I henhold til denne forordning kan der under visse betingelser foretages suspension af told ved import af visse former for forsvarsmateriel fra denne dato.

Kommissionen er af den opfattelse, at det påhviler en medlemsstat, der har tilsidesat de fællesskabsretlige toldregler med et tab af egne indtægter til følge, at indbetale et beløb svarende til tabet til Fællesskabet. Til dette beløb skal der eventuelt lægges morarenter i henhold til artikel 11 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 og forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000.

De danske myndigheder burde i henhold til artikel 2, 9, 10 og 11 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 og forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 have beregnet og bogført beløbene vedrørende den pågældende import inden fristen i henhold til artikel 217, stk. 1, i EF-toldkodeksen og stillet dem til rådighed for Kommissionen.

Kommissionen konstaterer, at Danmark trods opfordringer hertil ikke har foretaget de nødvendige beregninger til fastlæggelse af det beløb, der ikke er blevet betalt i egne indtægter til Fællesskabet på grund af det pågældende traktatbrud fra regnskabsåret 1998.

Kommissionen konstaterer endvidere, at beløbene svarende til den pågældende toldskyld ikke er blevet stillet til Kommissionens rådighed inden den 31. marts 2002.

Kommissionen finder derfor, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 9, 10 og 11 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 og forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 ved ikke at fastlægge de egne indtægter fra import af militært udstyr og stille dem til Kommissionens rådighed.

Sag anlagt den 22. december 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-463/05)

(2006/C 48/36)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. december 2005 anlagt sag af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene ved Dominique Maidani og Wouter Wils, som befuldmægtigede.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF ⁽¹⁾ af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 11 i direktiv 2002/47 bestemmer, at medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 27. december 2003, og at medlemsstaterne straks skal underrette Kommissionen herom.

Kommissionen gør gældende, at Kongeriget Nederlandene endnu ikke har truffet disse foranstaltninger eller underrettet Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EFT L 168, s. 43.

Appel iværksat den 4. januar 2006 af Groupe Danone til prøvelse af dom afsagt den 25. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-38/02, Groupe Danone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-3/06 P)

(2006/C 48/37)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. januar 2006 iværksat appel af Groupe Danone ved advokats A. Winckler og S. Sorinas til prøvelse af dom afsagt den 25. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-38/02, Groupe Danone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Rettens dom af 25. oktober 2005 i sag T-38/02, Groupe Danone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves delvist i henhold til artikel 225, stk. 1, EF, og artikel 61 i Domstolens statut, i det omfang den (1) ikke har taget anbringendet om ubegrundet hensyntagen til den skærpende omstændighed om gentagelse i relation til sagsøgeren til følge, og (2) idet den ændrer den af Kommissionen anvendte metode til beregning af bøden.
- Groupe Danones påstande for Retten med hensyn til anbringendet om ubegrundet hensyntagen til den skærpende omstændighed om gentagelse tages til følge, og følgelig nedsættes den bøde, som Kommissionen har pålagt på grundlag af artikel 229 EF og artikel 17 i forordning nr. 17 ⁽¹⁾.
- Bøden nedsættes på grundlag af artikel 229 EF og artikel 17 i forordning nr. 17 efter forholdet mellem reduktionen i nedsættelsen på grund af de af Retten fastslåede formildende omstændigheder.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for appellen fremført fem anbringender med påstand om delvis ophævelse af den appellerede dom. Disse anbringender vedrører dels Rettens urigtige vurdering af begrebet »gentagelse«, dels den åbenbare ulovlighed af ændringen af metoden til beregning af bøden, der har medført en reduktion i nedsættelsen af bøden, som blev givet under hensyntagen til formildende omstændigheder, og følgelig en forhøjelse af bødeløbet i forhold til det beløb, der ville have foreligget, hvis Retten havde nedsat forhøjelsen på grund af skærpende omstændigheder, fra 50 til 40 % uden at ændre den af Kommissionen anvendte beregningsmetode.

Sagsøgeren har til støtte for sine argumenter med hensyn til Rettens urigtige vurdering af »gentagelses«-begrebet gjort tre anbringender gældende.

- Sagsøgeren har med det første anbringende gjort gældende, at Retten — ved at bekræfte forhøjelsen af sagsøgerens bøde på grund af den skærpede omstændighed om gentagelse — har tilsidesat princippet om lovhjæmmel for strafansvar og straf og det dertil svarende princip om, at de strengeste straffelove ikke kan have tilbagevirkende kraft, uden at der foreligger en tilstrækkelig klar og forudseelig hjemmel.
- Sagsøgeren har med det andet anbringende gjort gældende, at Retten har foretaget en urigtig vurdering af retssikkerhedsprincippet ved ikke at begrænse anvendelsen af gentagelsen tidsmæssigt, hvilket er i strid med Domstolens praksis.
- Sagsøgeren har endelig med det tredje anbringende gjort gældende, at dommen er behæftet med en selvmodsigende begrundelse, der udgør en begrundelsesmangel, og som vedrører vurderingen af forbindelsen mellem gentagelsen og det forhold, at bøden har en tilstrækkelig afskrækkende virkning.

Sagsøgeren har derefter fremført to anbringender til støtte for argumentationen vedrørende den åbenbart ulovlige karakter af Rettens forhøjelse af bøden, som følge af ændringen af anvendelsen af justeringskoefficienten på grund af formildende omstændigheder. Det principale anbringende vedrører magtmisbrug, inkompetence og overtrædelse af artikel 229 EF og 230 EF, hvilket Retten kritiseres for. Dette anbringende består af to led.

- Det første led vedrører den omstændighed, at Retten har overskredet grænserne for sine beføjelser efter artikel 229 EF og 230 EF ved at ændre Kommissionens beslutning med hensyn til metoden til beregning af bøden.
- Sagsøgeren har med det andet led kritiseret Retten for at have truffet en afgørelse ultra petita ved at ændre anvendelsen af nedsættelsesprocentsatsen på grund af formildende omstændigheder, og — følgelig — at forhøje den bøde, som blev pålagt sagsøgeren.

Sagsøgeren har subsidiært fremført et andet anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og princippet om, at straffelove ikke kan have tilbagevirkende kraft. Retten har ved at undlade at indlede en kontradiktorisk sagsbehandling med hensyn til sin hensigt om at ændre metoden til beregning af bøden og at forhøje bøden således tilsidesat et grundlæggende fællesskabsretligt princip, der har haft en konkret betydning for sagsøgerens mulighed for at forsvare sig. Retten har også anvendt en retspraksis fra 2003 med tilbagevirkende kraft på beslutningen »Bière belge« fra 2001, der præciserer den måde, hvorpå koefficienten kan anvendes på grund af formildende omstændigheder ved metoden til beregning af bøden.

(¹) Forordning nr. 17: Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81).

Appel iværksat den 4. januar 2006 af J. Ouariachi til prøvelse af kendelse afsagt den 26. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-124/04, J. Ouariachi mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-4/06 P)

(2006/C 48/38)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. januar 2006 iværksat appel af J. Ouariachi ved avocat L. Dupong til prøvelse af kendelse afsagt den 26. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-124/04, J. Ouariachi mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

— Den appellerede dom ophæves og herved:

- bestemmes, at der foranstalles enhver form for bevisoptagelse med henblik på at påvise forfalskningen fra L. Charles' side, dennes generelle adfærd i forbindelse med bortførelsen af appellants børn og forbindelsen mellem forfalskningen og de sudanske myndigheders udstedelse af visum til appellants børn med henblik på at muliggøre deres bortførelse, herunder bl.a.:

— L. Charles' personlige fremmøde

- en anmodning til Den Europæiske Unions delegation i Khartoum om oplysninger
 - en anmodning om fremlæggelse af de sagsakter, som blev indleveret af H. Ronda til Sudans konsulat i Rabat for at få visum til sig selv og sine børn
 - enhver anden foranstaltning, der er relevant med henblik på afklaring af de faktiske forhold.
- Sagen fremmes til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellanten en godtgørelse, der skønsmæssigt kan fastsættes til i alt 100 000 EUR, for den skade, han har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Appellanten, der er af marokkansk og spansk nationalitet, har nedlagt påstand om erstatning for den skade (anslået til 100 000 EUR), der er forvoldt af L. Charles, tidligere ekspert ved Den Europæiske Unions delegation i Khartoum (Sudan), som følge af ulovlige handlinger, der er begået under udøvelse af den pågældendes hverv, navnlig dokumentfalsk bestående i en falsk officiel invitation fra Den Europæiske Unions delegation i Khartoum, der gjorde det muligt for Sudans konsulat i Rabat (Marokko) at udstede et visum til appellanten tidligere hustru og appellanten børn, hvilket udgjorde en international bortførelse af appellanten børn.

Appellanten er af den opfattelse, at det var med urette, at Retten i Første Instans afviste appellanten erstatningssøgsmål uden at anordne forudgående bevisoptagelse og uden at klarlægge:

- L. Charles' ansvarspådragende adfærd, og
- den direkte forbindelse mellem denne ansvarspådragende adfærd og den omstændighed, at de sudanske myndigheder, der var blevet vildledt, udstedte et visum til børnene uden tilladelse fra deres fader (dvs. appellanten).

Sag anlagt den 11. januar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-13/06)

(2006/C 48/39)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. januar 2006 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Grækenland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, B, litra a), i sjette direktiv⁽¹⁾, idet der opkræves merværdiafgift af tjenesteydelser i form af vejhjælp i forbindelse med skader.
2. Grækenland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen er af den opfattelse, at den græske automobilklub (ELPA) udøver forsikringsvirksomhed som omhandlet i artikel 13 B, litra a), i sjette momsdirektiv, selv om den ikke er omfattet af forsikringsdirektiverne.

Kommissionen har, foruden direktivets andre sprogversioner, påberåbt sig

- princippet om merværdiafgiftens neutralitet, som kræver, at samme aktivitet beskattes på samme måde, uafhængigt af den, der udøver aktiviteten
- den i retspraksis indeholdte definition af begrebet »forsikring« (sag C-349/96, CPP), som omfatter vejhjælp i forbindelse med skader
- at afgiftsbestemmelserne er selvstændige i forhold til de øvrige fællesskabsretlige bestemmelser (forsikringsdirektiverne)
- at den af forsikringsselskaber ydede vejhjælp er omfattet af forsikringsdirektiv 73/239 (som ændret ved direktiv 84/641).

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

RETEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — FIAMM og FIAMM Technologies mod Rådet og Kommissionen(Sag T-69/00) ⁽¹⁾

(»Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold — Fællesskabets importordning for bananer uforenelig med Verdenshandelsorganisationens regler (WTO) — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af en tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — afgørelse fra WTO's Tvistbilægelsesinstans — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)

(2006/C 48/40)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio SpA (FIAMM) (Montecchio Maggiore, Italien) og Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Technologies, Inc. (FIAMM Technologies) (East haven, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokats I. Van Bael, A. Cevese og F. Di Gianni)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Maganza, J. Huber, F. Ruggeri Laderchi og S. Marquardt, som befuldmægtigede) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved P. Kuijper, L. Gussetti, V. di Bucci, C. Brown og E. Righini, dernæst ved P. Kuijper, L. Gussetti, V. Di Bucci og E. Righini, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for de sagsøgte: Kongeriget Spanien (først ved R. Silva de Lapuerta, dernæst ved E. Braquehais Conesa, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sag med påstand om erstatning om erstatning for det tab, som angiveligt er indtrådt som følge af den af De Forenede Stater indførte tillægstold på import af sagsøgerens stationære akkumulatorer, som blev godkendt af Verdenshandelsorganisationens (WTO) Tvistbilægelsesinstans, som følge af en konstatering af, at Fællesskabets importordning for bananer er uforenelig med aftaler og memoranda indeholdt i bilag til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen.

Domskonklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne betaler udover deres egne omkostninger Rådets og Kommissionens omkostninger.

- 3) Kongeriget Spanien betaler sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 135 af 13.5.2000.**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Laboratoire du Bain mod Rådet og Kommissionen**(Sag T-151/00) ⁽¹⁾

(»Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold — Fællesskabets importordning for bananer uforenelig med Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af en tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — afgørelse fra WTO's Tvistbilægelsesinstans — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)

(2006/C 48/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Laboratoire du Bain (Nontron, Frankrig) (ved advokats C. Lazarus, F. Prunet og L. Van den Hende)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Huber og F. Ruggeri Laderchi, som befuldmægtigede) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved L. Gussetti, V. di Bucci, C. Brown, E. Righini og M. De Pauw, dernæst ved P. Kuijper, L. Gussetti, V. Di Bucci, C. Brown og E. Righini, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (først ved R. Silva de Lapuerta, dernæst ved E. Braquehais Conesa, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål med påstand om erstatning for det tab, der hævdes at følge af den tillægstold, som USA har lagt på sagsøgerens import af mousserende badeprodukter i henhold til en tilladelse fra Verdenshandelsorganisationens (WTO) Tvistbilægelsesinstans, efter at det er blevet fastslået, at Fællesskabets importordning for bananer er uforenelig med aftalerne og skrivelserne i bilagene til overenskomsten om oprettelse af WTO.

Domskonklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren tilpligtes, ud over sine egne omkostninger, at betale Rådets og Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien betaler sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 247 af 26.8.2000.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Reynolds mod Europa-Parlamentet

(Sag T-237/00) (¹)

(»Tjenestemænd — midlertidig tjeneste i anden stilling i tjenestens interesse — vedtægtens artikel 38 — politisk gruppe — den midlertidige tjeneste bragt førtidigt til ophør — ret til kontradiktion — begrundelsespligt — berettiget forventning — omsorgspligt — magtfordrejning — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål — delvis annullation af en af Retten afsagt dom — retskraft«)

(2006/C 48/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Patrick Reynolds (Bruxelles, Belgien) [ved: avocats P. Legros og S. Rodrigues]

Sagsøgt: Europa-Parlamentet [ved: H. von Herten og D. Moore, som befuldmægtigede]

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af den af Europa-Parlamentets generalsekretær truffne afgørelse af 18. juli 2000 om at bringe sagsøgerens midlertidige tjeneste i en anden stilling i tjenestens interesse i den politiske gruppe »Gruppe for Demokratiernes og Mangfoldighedens Europa« (»DME-gruppen«) til ophør og om at genindsætte sagsøgeren i Generaldirektoratet for Informations- og Pressetjenesten, dels en påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt som følge af denne afgørelse og som følge af den af denne politiske gruppe og visse medlemmer udviste adfærd.

Domskonklusion

- 1) Den af Europa-Parlamentets generalsekretær truffne afgørelse af 18. juli 2000 om at bringe sagsøgerens midlertidige tjeneste i en anden stilling i tjenestens interesse i den politiske gruppe DME-gruppen til ophør og om at genindsætte sagsøgeren i Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Informations- og Pressetjenesten annulleres, for så vidt som den finder anvendelse fra den 15. juli 2000 til den 24. juli 2000.

2) Europa-Parlamentet betaler sagsøgeren et beløb svarende til forskellen mellem det vederlag, sagsøgeren ville have oppebåret som tjenestemand i lønklasse A2, første løntrin, og det vederlag, han oppebar efter sin genindsættelse i lønklasse LA5, tredje løntrin 3, for perioden fra den 15. juli til den 24. juli 2000, med tillæg af morarenter fra datoen for de pågældende beløbs forfaldstidspunkt, indtil faktisk betaling sker. Morarenterne beregnes på grundlag af den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner i den pågældende periode, forhøjet med to procentpoint.

3) Erstatningspåstanden afvises fra påkendelse, idet den vedrører krav om erstatning for det tab, der er forvoldt ved den adfærd, der er udvist af DME-gruppen og visse af dens medlemmer, og som ikke har karakter af en afgørelse.

4) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.

5) Hver part bærer sine egne omkostninger vedrørende samtlige de ovenfor i præmis 213 omhandlede instanser.

(¹) EUT C 302 af 21.10.2000.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Groupe Fremaux og Palais Royal mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-301/00) (¹)

(»Fællesskabets ansvar udenfor kontraktforhold — EF's importordning for bananer uforenelig med bestemmelserne i WTO-overenskomsten (WTO) — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)

(2006/C 48/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Groupe Fremaux SA (Paris, Frankrig) og Palais Royal Inc. (Charlottesville, Virginia, USA) (ved: avocats C. Lazarus, F. Prunet og L. Van den Hende)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved: J. Huber, F. Ruggeri Laderchi og S. Marquardt, som befuldmægtigede) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: først E. Righini, L. Gussetti og M. De Pauw, derefter P. Kuijper, V. Di Bucci, C. Brown og E. Righini, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved: først R. Silva de Lapuerta derefter E. Braquehais Conesa, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal med påstand om erstatning af det tab, som angiveligt er indtrådt som følge af den af De Forenede Stater indførte tillægstold på import af sagsøgernes bomuldssengetøj, som blev godkendt af Verdenshandelsorganisationens (WTO) Tvistbilæggelsesinstans, som følge af en konstatering af, at Fællesskabets importordning for bananer er uforenelig med aftaler og memoranda indeholdt i bilag til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen.

Domskonklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne betaler foruden deres egne omkostninger Rådets og Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien betaler sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 355 af 9.12.2000.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — CD Cartondruck mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-320/00) (¹)

(»Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold — Fællesskabets importordning for bananer uforenelig med Verdenshandelsorganisationens regler (WTO) — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af en tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — afgørelse fra WTO's Tvistbilæggelsesinstans — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)

(2006/C 48/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: CD Cartondruck AG (Obersulm, Tyskland) (først ved: Rechtsanwältin H. J. Niemeyer og W. Berg, derefter ved W. Berg)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved: J. Huber og S. Marquardt, som befuldmægtigede) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved: B. Jansen og S. Fries, derefter P. Kuijper og S. Fries, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sag med påstand om erstatning for det tab, som angiveligt er indtrådt som følge af den af De Forenede Stater indførte tillægstold på import af sagsøgerens dekorerede sammenfoldelige papæsker med påtryk, som blev godkendt af Verdenshandelsorganisationens (WTO) Tvistbilæggelsesinstans, som følge af en konstatering af, at Fællesskabets importordning for bananer er uforenelig med aftaler og memoranda indeholdt i bilag til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen.

Domskonklusion

1. Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
2. Sagsøgeren betaler foruden sine egne omkostninger Rådets og Kommissionens omkostninger.

(¹) EFT C 355 af 9.12.2000.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Beamglow mod Parlamentet m.fl.

(Sag T-383/00) (¹)

(»Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold — Fællesskabets importordning for bananer uforenelig med Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af en tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — afgørelse fra WTO's Tvistbilæggelsesinstans — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)

(2006/C 48/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Beamglow Ltd (St. Ives, Cambs, Det Forenede Kongerige) (ved: avocat D. Waelbroeck)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved: R. Passos og K. Bradley), Rådet for Den Europæiske Union (ved: S. Marquardt og M. Bishop, som befuldmægtigede), og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: P. Kuijper, C. Brown og E. Righini, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for de sagsøgte: Kongeriget Spanien (først ved: R. Silva de Lapuerta, derefter ved: E. Braquehais Conesa, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning for det tab, som angiveligt er indtrådt som følge af den af De Forenede Stater indførte tillægstold på import af sagsøgerens dekorerede sammenfoldelige papæsker med påtryk, som blev godkendt af Verdenshandelsorganisationens (WTO) Tvistbilæggesinstans, som følge af en konstatering af, at Fællesskabets importordning for bananer er uforenelig med aftaler og memoranda indeholdt i bilag til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen.

Domskonklusion

- 1) Sagen afvises, for så vidt som den er anlagt mod Europa-Parlamentet.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Parlamentets, Rådets og Kommissionens omkostninger.
- 4) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 61 af 24.2.2001.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. december 2005 — Infront WM mod Kommissionen

(Sag T-33/01) (¹)

(»Tv-spredningsvirksomhed — direktiv 89/552/EØF — direktiv 97/36/EF — artikel 3a — begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse — formaliteten — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter«)

(2006/C 48/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Infront WM AG, tidligere KirchMedia WM AG, Zug (Schweiz) (først ved advokats C. Lenz, A. Bardong, og solicitor E. Batchelor, derefter ved solicitors C. Lenz, E. Batchelor, og R. Denton, barrister F. Carlin, og M. Clough, QC)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Banks og M. Huttunen, som befuldmægtigede, bistået af J. Flynn, QC)

Andre parter i appelsagen, og intervenienter for Retten: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, som befuldmægtiget), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved J. Collins, derefter ved R. Caudwell, og endelig ved M. Berthell, som befuldmægtigede, sidstnævnte bistået af K. Parker, QC), Europa-Parlamentet (ved C. Pennera og M. Moore, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Lopes Sabino og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning, angiveligt vedtaget i henhold til artikel 3a i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (EFT L 298, s. 23), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 (EFT L 202, s. 60)

Domskonklusion

- 1) Kommissionens beslutning indeholdt i dens skrivelse af 28. januar 2000 til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Den Franske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Parlamentet bærer de af sagsøgerens omkostninger, der er forvoldt ved deres intervention.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger, med undtagelse af de omkostninger, der er nævnt ovenfor i punkt 3.
- 5) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 134 af 5.5.2001.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Fedon & Figli m.fl. mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-135/01) (¹)

(»Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold — Fællesskabets importordning for bananer uforenelig med Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler — De Forenede Staters indførelse af gengældelsesforanstaltninger i form af en tillægstold på importen fra Fællesskabet i henhold til en tilladelse fra WTO — afgørelse fra WTO's Tvistbilæggesinstans — juridiske virkninger — Fællesskabets ansvar, når dets organer ikke har begået ulovligheder — årsagsforbindelse — unormalt og særligt tab«)

(2006/C 48/47)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Giorgio Fedon & Figli SpA (Vallesella di Cadore, Italien), Fedon Srl (Pieve d'Alpago, Italien) og Fedon America, Inc. (Wilmington, Delaware, USA) (ved advokats I. Van Bael, A. Cevese og F. Di Gianni)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Marquardt og F. Ruggeri Laderchi, som befuldmægtigede) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Kuijper, E. Righini, V. Di Bucci og B. Jansen, derefter ved P. Kuijper, E. Righini og V. Di Bucci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål med påstand om erstatning for det tab, der hævdes at følge af den tillægstold, som USA har lagt på sagsøgerens import af brilleluer i henhold til en tilladelse fra Verdenshandelsorganisationens (WTO) Tvistbilægelsesinstans, efter at det er blevet fastslået, at Fællesskabets importordning for bananer er uforenelig med aftalerne og skrivelserne i bilagene til overenskomsten om oprettelse af WTO.

Domskonklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren tilpligtes, ud over sine egne omkostninger, at betale Rådets og Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 275 af 29.9.2001.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Honeywell mod Kommissionen

(Sag T-209/01) ⁽¹⁾

(»Annullationssøgsmål — konkurrence — Kommissionens beslutning om en fusions uforenelighed med fællesmarkedet — forordning (EØF) nr. 4064/89 — partiel anfægtelse af beslutningen uden relevans for sagens afgørelse — luftfartsmarkeder — søgsmålet kan ikke medføre annullation af beslutningen«)

(2006/C 48/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Honeywell International, Inc. (Morristown, New Jersey, USA) [ved: K. Lasok, QC, og avocat F. Depoortere]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [ved: R. Lyal, P. Hellström og F. Siredey-Garnier, som befuldmægtigede]

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Rolls-Royce plc (London, Det Forenede Kongerige) [ved: solicitor A. Renshaw] og af Rockwell

Collins, Inc. (Cedar Rapids, Iowa, USA) [ved: solicitors T. Soames, J. Davies og A. Ryan, samt avocat P. Camesasca].

Sagens genstand

Annulering af Kommissionens beslutning 2004/134/EF af 3. juli 2001 om en fusions uforenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag COMP/M.2220 — General Electric/Honeywell) (EFT 2004 L 48, s. 1).

Domskonklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens og intervenienternes omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 24.11.2001.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — General Electric mod Kommissionen

(Sag T-210/01) ⁽¹⁾

(»Annullationssøgsmål — konkurrence — Kommissionens beslutning om en fusions uforenelighed med fællesmarkedet — forordning (EØF) nr. 4064/89 — luftfartsmarkederne — General Electrics overtagelse af Honeywell — vertikal integration — blandet pakkesalg — eksklusivvirkninger — horisontale overlapninger — kontradiktionsprincippet«)

(2006/C 48/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: General Electric Company (Fairfield, Connecticut, De Forenede Stater) (ved: barristers N. Green, C. Booth, QC, J. Simor, K. Bacon, solicitor S. Baxter, avocats L. Vogel og J. Vogel, samt først ved avocat M. Van Kerckhove, derefter ved solicitor J. O'Leary)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: R. Lyal, P. Hellström og F. Siredey-Garnier, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Rolls-Royce plc (London, Det Forenede Kongerige) (ved: solicitor A. Renshaw), og Rockwell Collins, Inc. (Cedar Rapids, Iowa, De Forenede Stater) (ved: solicitor T. Soames, J. Davies, A. Ryan og avocat P.D. Camesasca)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2004/134/EF af 3. juli 2001 om en fusions uforenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag COMP/M.2220 — General Electric/Honeywell) (EUT 2004 L 48, s. 1).

Domskonklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens og intervenienternes omkostninger.

(¹) EFT C 331 af 24.11.2001.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Grencore Group mod Kommissionen

(Sag T-135/02) (¹)

(»Opfyldelse af en dom afsagt af Retten — nedsættelse af den bøde, der var pålagt sagsøgeren — Kommissionens undladelse og herefter afvisning af at betale renter af det tilbagebetalte beløb — annullationssøgsmål — retssikkerhedsprincippet«)

(2006/C 48/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Grencore Group plc (Dublin, Irland) (ved advokat A. Böhlke)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved K. Wiedner, derefter ved P. Oliver og A. Nijenhuis, og endelig ved A. Nijenhuis og M. Wilderspin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af beslutning af 11. februar 2002, hvorved Kommissionen afviste at efterkomme sagsøgerens anmodning om, at der betales morarenter til selskabets datterselskab, Irish Sugar plc, af det beløb, som dette i hovedsagen har fået tilbagebetalt til opfyldelse af en dom afsagt af Retten.

Domskonklusion

- 1) Beslutningen af 11. februar 2002, hvorved Kommissionen afviste at efterkomme sagsøgerens anmodning om, at der betales morarenter til selskabets datterselskab, Irish Sugar plc, af det beløb, som dette i hovedsagen har fået tilbagebetalt til opfyldelse af en dom afsagt af Retten.

- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med appelsagen ved Domstolen.

(¹) EFT C 169 af 13.7.2002.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2005 — Cwik mod Kommissionen

(Forenede sager T-155/03, T-157/03 og T-331/03) (¹)

(»Tjenestemænd — bedømmelsesrapport — bedømmelsesårene 1995/1997, 1997/1999 og 1999/2001 — annullations-søgsmål — samtidig udfærdigelse af successive bedømmelses-rapporter — procedurefejl — for sen udfærdigelse — personlig aktmappe — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning — usammenhængende begrundelse — erstatning for det lidte tab — økonomisk tab — ikke-økonomisk tab«)

(2006/C 48/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Michael Cwik (Tervuren, Belgien) (ved: avocats N. Lhoëst og E. de Schieter de Lophem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: J. Currall og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstande om annullation af Kommissionens afgørelser om endelig udfærdigelse af sagsøgerens bedømmelsesrapporter for perioden fra den 1. juli 1995 til den 30. juni 1997, fra den 1. juli 1997 til den 30. juni 1999 og fra den 1. juli 1999 til den 30. juni 2001, og om fornødent af Kommissionens afvisninger af sagsøgerens klager over disse rapporter, dels påstande om erstatning for de påberåbte økonomiske og ikke-økonomiske tab.

Domskonklusion

- 1) Kommissionens afgørelser om endelig udfærdigelse af sagsøgerens bedømmelsesrapporter for perioderne 1995/1997 og 1997/1999 samt Kommissionens afvisninger af sagsøgerens klager over disse rapporter annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagsøgeren et beløb på 2 000 EUR i erstatning.

- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 4) I sagerne T-155/03 og T-157/03 betaler Kommissionen sagens omkostninger.
- 5) I sag T-331/03 bærer Kommissionen sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 171 af 19.7.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Castellblanch mod KHIM

(Sag T-29/04) (¹)

(»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »CRISTAL CASTELLBLANCH« — ældre nationalt ordmærke CRISTAL — reel brug af det ældre varemærke — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 15, stk. 2, litra a), og artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2006/C 48/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Castellblanch, SA (Sant Sadurni d'Anoia, Spanien) (ved: avocats F. de Visscher, E. Cornu, É. De Gryse og D. Moreau)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved: I. de Medrano Caballero, som befuldmægtiget)

Andre parter i appellsagen, og intervenient(er) for Retten: Champagne Louis Roederer SA (Reims, Frankrig)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. november 2003 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 37/2000-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Castellblanch, SA og Champagne Louis Roederer SA

Domskonklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 71 af 20.3.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. december 2005 — Gorostiaga Atxalandabaso mod Europa-Parlamentet

(Sag T-146/04) (¹)

(»Regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — kontrol med anvendelsen af godtgørelser — dokumentation for afholdte udgifter — inddrivelse af gæld ved modregning«)

(2006/C 48/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (Saint-Pierre-d'Irube, Frankrig) (ved: avocat D. Rouget)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved: H. Krück, C. Karamarcos og D. Moore)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien [ved befuldmægtiget]

Sagens genstand

Påstand om annullation af beslutning truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 24. februar 2004, der foranstalter tilbageholdelse i sagsøgerens krav på omkostningsgodtgørelse og andre godtgørelser som medlem af Europa-Parlamentet.

Domskonklusion

1) Europa-Parlamentets generalsekretærs beslutning af 24. februar 2004, der foranstalter tilbageholdelse i sagsøgerens krav på omkostningsgodtgørelse og andre godtgørelser som medlem af Europa-Parlamentet, annulleres, for så vidt som det heri bestemmes, at inddrivelse af et af sagsøgeren skyldigt beløb skal ske ved modregning.

2) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.

3) Sagsøgeren, Europa-Parlamentet og Kongeriget Spanien afholder deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 168 af 26.6.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. december 2005 — Bauwens mod Kommissionen

(Sag T-154/04) (¹)

(»Tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2001/2002 — artikel 7 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser — frist for indgivelse af en ansøgning om indbringelse af sagen for Det Paritetiske Bedømmelsesudvalg — suspension«)

(2006/C 48/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Daniel Bauwens (Bruxelles, Belgien) [ved: avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [ved: C. Berardis-Kayser og H. Tserepa-Lacombe, som befuldmægtigede]

Sagens genstand

Påstand om annullation af den endelige bedømmers afgørelse af 15. juli 2003 om ikke at indbringe sagen for Det Paritetiske Bedømmelsesudvalg i forbindelse med proceduren ved udfærdigelsen af sagsøgerens karriereudviklingsrapport i henhold til artikel 7 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 43 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

Domskonklusion

1) Den endelige bedømmers afgørelse af 15. juli 2003 om ikke at indbringe sagen for Det Paritetiske Bedømmelsesudvalg annulleres.

2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 168 af 26.6.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Arysta Lifescience mod KHIM

(Sag T-169/04) (¹)

(»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om CARPOVIRUSINE som EF-ordmærke — ældre nationalt ordmærke CARPO — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2006/C 48/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Arysta Lifescience SAS, tidligere Calliope SAS (Noguères, Frankrig) (ved: avocat S. Legrand)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved: S. Pétrequin, som befuldmægtiget)

Andre parter i appelsagen, og intervenient(er) for Retten: BASF AG (Ludwigshafen am Rhein, Tyskland)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. marts 2004 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 289/2003-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Calliope SAS og BASF AG

Domskonklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 179 af 10.7.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Merladet mod Kommissionen(Sag T-198/04) ⁽¹⁾**(»Tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2001/2002 — bedømmelsesprocedurens lovlighed — annulationsøgsmål«)**

(2006/C 48/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: José Félix Merladet (Overijse, Belgien) [ved: avocats N. Lhoëst og E. de Schietere de Lophem]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [ved: J. Currall og H. Kraemer, som befuldmægtigede]

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om vedtagelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesåret 2001/2002.

Domskonklusion

- 1) Afgørelsen om vedtagelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesåret 2001/2002 annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2005 — Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen**(Sag T-200/04) ⁽¹⁾**(»Statsstøtte — foranstaltninger fra de italienske myndigheders side, som tilsigter at erstatte tab forårsaget af kreatursygen kataralsk feber hos får (blue tongue) — retningslinier vedrørende statsstøtte i landbrugssektoren«)**

(2006/C 48/57)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Regione autonoma della Sardegna (ved: advokaterne D. Dodaro og S. Cianciullo)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: V. Di Bucci, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning C(2004) 471 endelig udg. af 16. marts 2004 om den støtteordning, Italien påtænker at gennemføre til fordel for forarbejdnings- og salgskooperativer, for at erstatte tab forårsaget af kreatursygen kataralsk feber hos får (blue tongue) (artikel 5 i regionen Sardiens lov nr. 22 af 17. november 2000).

Domskonklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 28.8.2004.**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Rounis mod Kommissionen**(Sag T-274/04) ⁽¹⁾**(»Tjenestemænd — bedømmelsesrapport — annulationsøgsmål — bortfald af den retlige interesse i søgsmålet — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse — erstatningsøgsmål — forsinket udarbejdelse af bedømmelsesrapporten«)**

(2006/C 48/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Georgios Rounis (Bruxelles, Belgien) [ved: avocat É. Boigelot]

Sagsøgt: Kommissionen for De europæiske Fællesskaber [ved: G. Berscheid og M. Velardo, som befuldmægtigede]

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af den af appelbedømmeren truffne afgørelse om stadfæstelse af de vedrørende sagsøgeren udfærdigede bedømmelser for perioderne 1997-1999 og 1999-2001, dels en påstand om tilkendelse af erstatning.

Domskonklusion

- 1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse vedrørende annulationspåstanden.
- 2) Kommissionen betaler sagsøgeren et beløb på 3 500 EUR.

3) I øvrigt frifindes Kommissionen.

4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger samt to tredjedele af de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 262 af 23.10.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. december 2005 — RB Square Holdings Spain mod KHIM

(Sag T-384/04) (¹)

(»EF-varemærker — figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »clean x« — indsigelse indgivet af indehaveren af de ældre nationale ordmærker og figurmærker CLEN — indsigelsen ikke taget til følge — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2006/C 48/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RB Square Holdings Spain (Granollers, Spanien) (ved: avocat K. Manhaeve)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved: S. Pétrequin og A. Rassat)

Anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Unelko NV (Zingem, Belgien).

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. juni 2004 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 652/2002-4) vedrørende en indsigelsesprocedure mellem RB Square Holdings Spain SL og Unelko NV.

Domskonklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger

(¹) EUT C 300 af 4.12.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. november 2005 — Pérez-Díaz mod Kommissionen

(Sag T-41/04) (¹)

(»Tjenestemænd — annullationssøgsmål — litispændens — forudgående administrativ klage for sent indgivet — erstatningspåstand tæt forbundet med annullationspåstanden — åbenbart afvisningsgrundlag«)

(2006/C 48/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Orlando Pérez-Díaz (Bruxelles, Belgien) [ved: avocat M.-A. Lucas]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [ved: H. Tserepa-Lacombe og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede]

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 21. januar 2003 om ikke at opføre sagsøgeren på den efter udvælgelsesprocedure KOM/R/A/01/1999 opstillede reserveliste for midlertidigt ansatte, dels en påstand om erstatning for det som følge af denne afgørelse lidte tab.

Kendelsens konklusion

1) Sagen afvises.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 94 af 17.4.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Just mod Kommissionen

(Sag T-91/04) (¹)

(»Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — multiple choice-spørgsmål — nøjagtigheden af besvarelserne i rettel-sesformularen — søgsmålet åbenbart ugrundet«)

(2006/C 48/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Alexander Just (Hoeilaart, Belgien) [ved: avocat G. Lebitsch]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [ved: H. Krämer, bistået af Rechtsanwalt B. Wägenbaur]

Sagens genstand

Påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/A/2/02 truffede afgørelse om ikke at tildele sagsøgeren et tilstrækkeligt antal points ved stopprøverne til, at han fik adgang til de efterfølgende prøver i nævnte udvælgelsesprøve.

Kendelsens konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 — Moren Abat mod Kommissionen

(Sag T-92/04) (¹)

(»Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — multiple choice-spørgsmål — nøjagtigheden af besvarelsene i rettellesformularen — søgsmålet åbenbart ugrundet«)

(2006/C 48/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Marta Christina Moren Abat (Bruxelles, Belgien) [ved: Rechtsanwalt G. Lebitsch]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [ved: H. Krämer, bistået af Rechtsanwalt B. Wägenbaur]

Sagens genstand

Påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/A/1/02 truffede afgørelse om ikke at tildele sagsøgeren et tilstrækkeligt antal points ved stopprøverne til, at hun fik adgang til de efterfølgende prøver i nævnte udvælgelsesprøve.

Kendelsens konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 118 af 30.4.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 28. november 2005 — EEB m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-94/04) (¹)

(»Annullationssøgsmål — formalitetsindsigelse — direktiv 2003/112/EF — søgsmålskompetence«)

(2006/C 48/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Environmental Bureau (EEB) (Bruxelles, Belgien), Pesticides Action Network Europa (London, Det Forenede Kongerige), International Union of Food, Agricultural, Hotel, Restaurant, Catering, Tobacco and Allied Workers' Associations (IUF) (Genève, Schweiz), European Federation of Trade Unions in the Food, Agricultural and Tourism sectors and allied branches (EFFAT) (Bruxelles), Stichting Natuur en Milieu (Utrecht, Nederlandene) og Svenska Naturskyddsföreningen (Stockholm, Sverige) (ved avocats P. van den Biesen, G. Vandersanden og B. Arentz)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Syngenta Ltd (Guilford, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor C. Simpson og barrister D. Abrahams)

Sagens genstand

Anmodning om annullation af Kommissionens direktiv 2003/112/EF af 1. december 2003 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage paraquat som aktivt stof.

Kendelsens konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne betaler deres egne omkostninger samt Kommissionens omkostninger.
- 3) Intervenienten betaler sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 28. november 2005 — EEB og Stichting Natuur en Milieu mod Kommissionen

(Forenede sager T-236/04 og T-241/04) ⁽¹⁾

(»Annullationssøgsmål — beslutning 2004/247/EF og 2004/248/EF — formalitetsindsigelse — søgsmålskompetence«)

(2006/C 48/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Environmental Bureau (EEB) (Bruxelles, Belgien) og Stichting Natuur en Milieu (Utrecht, Nederlandene) (ved advocats P. van den Biesen og B. Arentz)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Den Franske Republik (ved J.-L. Florent og G. de Bergues, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Syngenta Crop Protection AG (Basel, Schweiz) (ved barrister D. Abrahams og solicitor C. Simpson)

Sagens genstand

Sag T-236/04, hvori der er nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2004/248/EF af 10. marts 2004 om afvisning af at optage atrazin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktive stof (EFT L 78, s. 53), og sag T-241/04, hvori der er nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2004/247/EF af 10. marts 2004 om afvisning af at optage simazin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktive stof (EFT L 78, s. 50)

Kendelsens konklusion

- 1) Sag T-236/04 og T-241/04 forenes.
- 2) Søgsmålet i sag T-236/04 og T-241/04 afvises.
- 3) Sagsøgerne tilpligtes, ud over deres egne omkostning, at betale Kommissionens omkostninger i sag T-236/04 og T-241/04.
- 4) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 28.8.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 18. november 2005 — Selmani mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-299/04) ⁽¹⁾

(»Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — Rådets fælles holdning — specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme — annullationssøgsmål — åbenbar manglende kompetence — præklusion — formaliteten«)

(2006/C 48/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: **Abdelghani Selmani** (Dublin, Irland) (ved: solicitor C. Ó Brian)

Sagsøgte: **Rådet for Den Europæiske Union** (ved: E. Finnegan og D. Canga Fano, som befuldmægtigede) og **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** (ved: J. Enegren og C. Brown, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af dels artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344, s. 70), dels artikel 1 i Rådets afgørelse 2004/306/EF af 2. april 2004 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 og om ophævelse af afgørelse 2003/902/EF (EUT L 99, s. 28) samt alle afgørelser truffet af Rådet på grundlag af forordning nr. 2580/2001 og som har samme virkninger som afgørelse 2004/306 for så vidt som disse retsakter gælder for sagsøgeren.

Kendelsens konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 20.11.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. november 2005 — Bustec Ireland mod KHIM(Sag T-218/05) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelse — stillingtagen til sagen uforuden«)

(2006/C 48/66)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Bustec Ireland (Shanon, County Clare, Irland) (ved: Avocats E. Armijo og A. Castán Pérez-Gómez)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved: J. García Murillo, som befuldmægtiget)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret:* Mustek, S.L. (Barcelona, Spanien)**Sagens genstand**

Påstand om annullation af afgørelsen truffet den 22. marts 2005 (sag R 1125/2004-2) af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) vedrørende en indsigelsessag om registrering af EF-varemærket BUSTEC

Domskonklusion

1. Det er ikke længere fornuddent at træffe afgørelse i sagen.
2. Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 23.7.2005

Sag anlagt den 31. oktober 2005 — Multikauf mod KHIM

(Sag T-395/05)

(2006/C 48/67)

Stævningen er affattet på tysk

Parter*Sagsøger:* Multikauf Warenhandels-gesellschaft mbH (Krailling, Tyskland) (ved: Rechtsanwalt M. Bahmann)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Andre parter i appelsagen:* Demo Holding S.A. (Luxembourg, Luxembourg)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet den 20. juni 2005 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) — der blev meddelt sagsøgerens procesbefuldmægtigede pr. DHL den 31. august 2005 — i klagesag R 895/2004-1 annulleres.
- Den af den tredje part gennem dennes befuldmægtigede rejste indsigelse af 18. september 2001 over for registreringen af EF-varemærke 18 41121 »webmulti« forkastes.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Ansøger om EF-varemærket:* Sagsøgeren*Det omhandlede EF-varemærke:* Ordmærket »webmulti« for varer i klasse 3, 7, 8, 9, 16, 20, 21, 25 og 30 — ansøgning nr. 1 841 121*Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* Demo Holding S.A.*Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* EF-ord- og figurmærkerne samt de nationale og de internationale ord- og figurmærker »WEB« for varer i klasse 3, 9 og 25*Indsigelsesafdelingens afgørelse:* Indsigelsen blev taget til følge og ansøgningen blev afslået med hensyn til bestemte ansøgte varer*Appelkammerets afgørelse:* Afslag på sagsøgerens klage*Søgsmålsgrunde:* De mærker, som indsigelsen støttes på, blev ikke brugt for en del af varerne**Sag anlagt den 14. november 2005 — Eerola mod Kommissionen**

(Sag T-410/05)

(2006/C 48/68)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Iiro Eerola (Bruxelles, Belgien) [ved: avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal]*Sagsøgt:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på at tildele sagsøgeren det udlandstillæg, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, i vedtægtens bilag VII.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er finsk statsborger, blev udnævnt til tjenestemand ved Kommissionen den 1. oktober 2004. Kommissionen afviste at tildele ham udlandstillæg, idet den fandt, at sagsøgeren i referenceperioden fra den 1. januar 1999 til den 31. december 2003 havde haft bopæl i Belgien.

Sagsøgeren har anfægtet denne afgørelse og anført, at perioden fra den 1. april 2003 til den 31. december 2003, hvorunder han arbejdede i Belgien som videnskabelig rådgiver for l'Académie de Finlande, ikke skal medregnes, idet l'Académie de Finlande ikke er en selvstændige juridisk person, men en del af den finske stat. Sagsøgeren har på dette grundlag anført, at artikel 4, stk. 1, i vedtægtens bilag VII er tilsidesat, samt at der er begået en retlig fejl.

Sag anlagt den 18. november 2005 — »M« mod Den Europæiske Ombudsmand

(Sag T-412/05)

(2006/C 48/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: »M« (Bruxelles, Belgien) [ved: avocat G. Vandersanden]

Sagsøgt: Den Europæiske Ombudsmand

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Europæiske Fællesskab er ifaldet ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 288, stk. 2, EF som følge af de fejl, Den Europæiske Ombudsmand har begået ved udførelsen af sine funktioner, og nærmere bestemt som følge af offentliggørelsen af ombudsmandens rapport 1288/99/OV, der fejlagtigt udpegede sagsøgeren ved navn, samt de forsømmelser, Den europæiske Ombudsmand har begået hvad angår sagens behandling og de fejlagtige konklusioner, han er nået frem til.
- Følgelig tilpligtes Det Europæiske Fællesskab repræsenteret ved Den Europæiske Ombudsmand at betale sagsøgeren en erstatning på 150 000 EUR for hans erhvervsmæssige, ikke-økonomiske samt helbredsmæssige tab, hvilket beløb foreløbigt er opgjort med forbehold for en ændring heraf under sagen.
- Det Europæiske Fællesskab repræsenteret ved Den Europæiske Ombudsmand tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved en klage indgivet til Den Europæiske Ombudsmand anmodede en gruppe borgere om, at det blev fastslået, at der var udvist dårlig forvaltningsskik af Kommissionen ved behandlingen af den klage, som de havde indgivet til Kommissionen over de nationale myndigheder. Ved afgørelse af 18. juli 2002 fandt ombudsmanden, at Kommissionen havde udvist dårlig forvaltningsskik og partisk behandling ved behandlingen af klagen.

Nærværende søgsmål, som er anlagt af en tjenestemand i den enhed ved Kommissionen, som var ansvarlig for behandlingen af den pågældende klage, har til formål at opnå erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af, at hans navn blev citeret i afgørelse 1288/99/OV, og som følge af de forsømmelser, Den Europæiske Ombudsmand angiveligt har begået med hensyn til sagens behandling og de konklusioner, han nåede frem til i førnævnte afgørelse. Sagsøgeren har anført, at hans navn efter offentliggørelsen af afgørelsen blev citeret i den pressemeddelelse, der blev offentliggjort af Den Europæiske Ombudsmand, og gengivet i diverse aviser samt på internetsider, hvilket påførte ham et tab. Ifølge sagsøgeren er det angiveligt lidt tab så meget desto mere alvorligt, eftersom han udfører vigtige funktioner, og offentliggørelsen af den af Den Europæiske Ombudsmand truffene afgørelse udgør en alvorlig krænkelse af hans faglige integritet.

Sagsøgeren har anlagt søgsmålet på grundlag af artikel 288, stk. 2, EF, om Det Europæiske Fællesskabs ansvar uden for kontraktforhold, som ifølge sagsøgeren i det foreliggende tilfælde kunne være udløst som følge af ombudsmandens angiveligt culpøse adfærd.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at ombudsmanden i det foreliggende tilfælde har begået en alvorlig fejl ved at nævne personer — herunder sagsøgeren — ved navn i sin rapport i strid med principperne om fortrolighed og proportionalitet, idet offentliggørelsen af sagsøgerens navn ikke ifølge sagsøgeren var nødvendig og ikke kunne retfærdiggøres ved en undtagelse til den almindelige regel om fortrolighed (¹).

Sagsøgeren har desuden anført, at den af ombudsmanden og dennes tjenestegrene udviste adfærd udgør en tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet, som er et væsentligt princip i kontradiktionsretten. Sagsøgeren har ligeledes anført, at det er forbudt at kritisere en fysisk eller juridisk person i en rapport, som skal offentliggøres med henblik på at blive almindelig kendt, og som skal udsendes til et bredt publikum.

Sagsøgeren har endelig anført, at ombudsmanden ved at træffe den pågældende afgørelse har anlagt en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder og har baseret sig på utilstrækkelige oplysninger.

(¹) Sagsøgeren har til støtte for sine påstande bl.a. henvist til Domstolens dom af 10.7.2001 i sagen ISMERI-EUROPA mod Revisionsretten, sag C-315/99 P, Sml. I, s. 5281.

Sag anlagt den 18. november 2005 — Sanchez Ferriz mod Kommissionen

(Sag T-413/05)

(2006/C 48/70)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Sanchez Ferriz Carlos (Bruxelles, Belgien) (ved: avocat F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1.7.2001 til den 31.12.2002.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at vedtægtens artikel 26 er tilsidesat derved, at hans bedømmelsesrapport ikke fysisk befinder sig i hans personlige aktmappe, men er lagret elektronisk, og at der ikke findes noget spor af den første version af denne rapport hverken i papirudgaven af aktmappen eller i den elektroniske aktmappe.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 43, af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel samt af bedømmelsesvejledningen og den specifikke vejledning for bedømmelsesåret 2001-2002 derved, at Kommissionen har pålagt bedømmerne at overholde et »målgennemsnit« for bedømmelsen.

Sagsøgeren har dernæst anført, at det af Kommissionen indførte system med meritpoints muliggør en ensartet indplacering af flere tjenstemænd, hvis tjenstlige indsat ikke er den samme, hvilket ifølge sagsøgeren er i strid med ligebehandlingsprincippet.

Sagsøgeren har endelig anført, at forbuddet mod usaglig sagsbehandling og begrundelsespligten er tilsidesat, at der foreligger magtfordrejning, og at der er sket tilsidesættelse af den berettigede forventning, af reglen »patere legem quam ipse fecisti« samt af omsorgspligten.

Sag anlagt den 18. november 2005 — Bain m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-419/05)

(2006/C 48/71)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøgere: Neil Bain (Bruxelles, Belgien), Obhijit Chatterjee (Bruxelles, Belgien), Richard Fordham (Bergen, Nederlandene) og Roger Hurst (Bergen, Nederlandene) (ved: avocat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annulation af sagsøgernes lønsedler for februar, marts og april 2005, og af alle efterfølgende lønsedler, idet der heri anvendes ulovlige bestemmelser i forordning nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten for tjenstemænd i De Europæiske Fællesskaber, samt i forordning nr. 856/2004 om fastsættelse af de nye justeringskoefficienter og i forordning nr. 31/2005 om tilpasning heraf.
- Om fornødent: Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelser af 29. juli 2005 om afvisning af sagsøgernes klager (R/458.14/05, R/458.5/05, R/458.12/05 og R/458.2/05).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De af sagsøgerne påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er identiske med dem, der er påberåbt af sagsøgeren i sag T-393/05.

Sag anlagt den 3. november 2005 — Kay mod Kommissionen

(Sag T-421/05)

(2006/C 48/72)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Roderick Neil Kay (Bruxelles, Belgien) (ved: avocats T. Bontinck og J. Feld)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 31. januar 2005.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren var tjenestemand ved Kommissionen i lønklasse B*7. Han bestod den eksterne udvælgelsesprøve KOM/A/3/02 og blev ved den anfægtede afgørelse udnævnt til en stilling som administrator med indplacering i lønklasse A*6.

Sagsøgeren har med søgsmålet anfægtet sin indplacering, idet han er af den opfattelse, at han burde have været indplaceret i lønklasse A*8, A*9 eller A*10. Han har ligeledes anfægtet, at han efter sin omplacering har mistet alle sine forfremmelsespoints, som udgjorde hans optjente points.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, i vedtægtens bilag XIII, som efter hans opfattelse finder anvendelse på hans situation, i stedet for artikel 5, stk. 2, i samme bilag, som Kommissionen har anvendt. Sagsøgeren har desuden anført, at principperne om beskyttelse af den berettigede forventning, om bevarelse af de erhvervede rettigheder samt om ligebehandling af tjenestemænd er tilsidesat.

Sag anlagt den 5. december 2005 — *Mediocruso* — *Estabelecimento de Ensino Particular SA* mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-425/05)

(2006/C 48/73)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: MIDIOCURSO — *Estabelecimento de Ensino Particular SA* (Lissabon, Portugal) (ved: advogados Carlos Botelho Moniz og Eduardo Maia Cadete)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at med denne sag forenes de administrative procedurer vedrørende sag FSE 890288/P1, der verserer i Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers tjeneste-

grene og i tjenestegrene ved DAFSE — Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (Departementet for Anliggender vedrørende Den Europæiske Socialfond), der henhører under Den Portugisiske Republiks Ministério para a Qualificação e o Emprego (ministeriet for arbejde og erhvervsuddannelse), der er beliggende i Av. Almirante Reis, nr. 72, 3. sal, P-1100 Lissabon, Portugal.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning af 13. september 2005 »om nedsættelse af Den Europæiske Socialfonds tilskud til« *Mediocruso* — *Estabelecimento de Ensino Particular, Lda* »i overensstemmelse med Kommissionens beslutning K (89) 0570 af 22. marts 1989, under sagsnr. 890588 P1« med reference nr. »K (2005) 3557« annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er et handelselskab, som i henhold til sine vedtægter har følgende formål: »levering af tekniske uddannelses- og specialiseringskurser og udførelse af projekter, studier, konsulentvirksomhed vedrørende økonomiske problemstillinger, skattespørgsmål, regnskabsføring og administration og ledelse af selskaber«. I 1988 indgav selskabet gennem Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu forskellige ansøgninger til Den Europæiske Socialfond om tilskud til uddannelsesforanstaltninger, der skulle gennemføres i løbet af 1989, herunder den i denne sag omhandlede ansøgning om tilskud, som gav anledning til sag nr. 890588 P1. Ansøgningen om tilskud i nævnte sag blev godkendt og de hertil relaterede erhvervsuddannelsesforanstaltninger blev gennemført, hvorfor sagsøgeren indgav den pågældende anmodning om udbetaling af saldobeløbet.

Den af sagsøgeren anfægtede retsakt er den beslutning, som Kommissionen vedtog efter indgivelsen af denne anmodning om udbetaling af saldobeløbet og af forskellige formødne dokumenter.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte grundlæggende formforskrifter i betragtning af utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede beslutning.

Sagsøgeren har også påberåbt sig tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som den anfægtede retsakt til skade for sagsøgeren afviger fra den forudgående retsakt, hvorved den faktiske og regnskabsmæssige rigtighed af de af sagsøgeren i udbetalingsanmodningen afgivne oplysninger blev attesteret. Sagsøgeren har endelig påberåbt sig en åbenlys urigtig vurdering af de af *Mediocruso* fremlagte dokumenter til dokumentation af udgifterne og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt angår de retlige og faktiske grunde, der er anført til støtte for nedsættelsen af det i den anfægtede retsakt omhandlede tilskud.

Sag anlagt den 7. december 2005 — Artegodan mod Kommissionen

(Sag T-429/05)

(2006/C 48/74)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Artegodan GmbH (Lüchow, Tyskland) (ved Rechtsanwalt U. Doepner)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen dømmes til at betale sagsøgeren et beløb på 1 430 821,36 EUR tillagt renter med en fast sats på 8 % fra dommens afsigelse til endelig betaling sker
- Det fastslås, at Kommissionen skal erstatte sagsøgeren alle fremtidige tab, der måtte opstå på grund af reklameudgifter, der er nødvendige for at genskabe den markedsposition, som lægemidlet Tenuate retard havde, før Kommissionen tilbagekaldte godkendelsen heraf.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Kommissionen dømmes til at betale erstatning i henhold til artikel 288, stk. 2, EF og artikel 235 EF, samt om at det fastslås at Kommissionen skal erstatte sagsøgeren alle fremtidige tab, der måtte opstå på grund af reklameudgifter.

Baggrunden for søgsmålet er følgende: Sagsøgeren er indehaver af en lægemiddelgodkendelse for det amfepramonholdige præparat Tenuate retard. Den 9. marts 2000 traf Kommissionen i henhold til artikel 15a i direktiv 75/319/EØF⁽¹⁾ beslutning om tilbagekaldelse af godkendelse af humanmedicinske lægemidler, som indeholder stoffet amfepramon (K [2000] 453). De kompetente tyske myndigheder gennemførte beslutningen ved afgørelse af 11. april 2000. Ved dom af 26. november 2002 afsagt af Retten i Første Instans i de forenede sager T-74/00, T-76/00, T-83/00-T-85/00, T-132/00, T-137/00 og T-141/00 blev Kommissionens beslutning K (2000) 453 annulleret. Ved dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol i sag C-39/03 P blev en af Kommissionen iværksat appel til prøvelse af Rettens dom ikke taget til følge.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ved sin beslutning K (2000) 453 har handlet retstridigt og derved har tilsidesat en række regler til beskyttelse af sagsøgeren. Herved er sagsøgerens ret til at kunne indrette sig på og udøve sin næringsvirksomhed som grundrettighed (retten til erhvervsudøvelse og ejendomsretten) blevet krænket. Desuden foreligger der en tilsidesættelse af artikel 11 i direktiv 65/65/EØF⁽²⁾. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet og samt princippet om god forvaltningsskik.

Sagsøgeren har anført, at den som følge af den omhandlede kommissionsbeslutning og gennemførelsen heraf har lidt et tab. Efter sagsøgerens opfattelse bør Kommissionens lovbrud udløse skadeserstatning til sagsøgeren.

⁽¹⁾ Rådets andet direktiv 75/319/EØF af 20.5.1975 om tilnærmelse af lovgivning om lægemidler.

⁽²⁾ Rådets direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning om medicinske specialiteter.

Sag anlagt den 5. december 2005 — Cerafogli og Polini mod Den Europæiske Centralbank

(Sag T-431/05)

(2006/C 48/75)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt am Main, Tyskland) og Paolo Polini (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved: avocats G. Vandersanden og L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

- Annulatio af sagsøgernes lønsedler for februar 2005 som erstattet i maj 2005 samt af Den Europæiske Centralbanks skrivelse af 15. februar 2005.

- Om fornødent: Annullation af afslagene på administrativ efterprøvelse (»administrative reviews«) (afgørelser af 17. maj 2005) og af afslagene på klagerne (»grievance procedures«) (afgørelser af 26. september 2005).
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale erstatning til dækning af sagsøgernes tab, idet erstatningen består i tilkendelse af 5 000 EUR pr. sagsøger som følge af en forringelse af købekraften siden den 1. juli 2001, i lønfterbetalinger svarende til en forhøjelse af sagsøgernes løn og samtlige afledte rettigheder på 0,3 % fra den 1. juli 2001 og på 0,6 % fra den 1. juli 2003, samt i anvendelsen af renter på sagsøgernes lønfterbetalinger fra disses respektive forfaldsdato indtil effektiv betaling sker. Disse renter beregnes på grundlag af den af ECB fastsatte rentesats for primære refinansieringsoperationer i den pågældende periode, forhøjet med 2 procentpoints.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I sag T-63/02, som blev anlagt af de samme sagsøgere, der er ansatte i Den Europæiske Centralbank (ECB), annullerede Retten de afgørelser, der var indeholdt i de til sagsøgerne den 13. juli 2001 fremsendte lønsedler for juli 2001, for så vidt ECB havde undladt at høre Personaleudvalget i forbindelse med vedtagelsen af lønjusteringen for 2001. Efter dommen foretog ECB høring af Personaleudvalget vedrørende lønjusteringen for 2001-2003, samt forhøjede lønningerne for samtlige ansatte pr. 1. juli 2004. Desuden udfærdigede banken en ny lønseddel til sagsøgerne til erstatning for lønsedlen for juli 2001, som Retten havde annulleret.

Sagsøgerne har først anført, at ECB ved at afvise at anvende korrektionen i forbindelse med lønjusteringen for 2001 på sagsøgerne med tilbagevirkende kraft fra juli 2001 har tilsidesat artikel 223 EF samt den materielle retskraft af dommen af 20. november 2003 i sag T-63/02.

Sagsøgerne har endvidere anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 45 og 46 i ansættelsesvilkårene for ansatte ved ECB, af »Memorandum of Understanding« vedrørende forholdet mellem ECB's direktion og Personaleudvalget, af principperne om god forvaltningsskik og om forbud mod forskelsbehandling og af forpligtelsen til at udvise god vilje.

Endelig har sagsøgerne ligeledes nedlagt påstand om erstatning for det tab, de angiveligt har lidt som følge af den af ECB udviste adfærd.

Sag anlagt den 15. december 2005 — Brink's Security Luxembourg mod Kommissionen

(Sag T-437/05)

(2006/C 48/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Brink's Security Luxembourg SA (Luxembourg) (ved: avocat Christian Point)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den foreliggende sag antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Beslutningen om afslag på tildeling af kontrakten, dvs. Kommissionens ensidige beslutning om ikke at tildele kontrakten til Brink's Security Luxembourg, annulleres.
- Tilslagsbeslutningen, dvs. Kommissionens ensidige beslutning om at tildele kontrakten til Group 4 Falck Luxembourg, annulleres.
- Kommissionens stiltiende beslutning om afvisning af at trække de to nævnte beslutninger tilbage annulleres.
- Kommissionens to svarskrivelser af henholdsvis 7. december og 14. december 2005 på sagsøgerens anmodninger om oplysninger i medfør af artikel 149, stk. 3, i forordningen om gennemførelse af finansforordningen annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 1 000 000 EUR i erstatning for det ideelle og materielle tab, sagsøgeren har lidt som følge af den anfægtede beslutnings ulovlighed, idet dette beløb er fastsat foreløbigt og efter ret og rimelighed.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det forelæggende søgsmåls genstand er, at både Kommissionens beslutning om afvisning af et bud, der var afgivet af sagsøgeren inden for rammerne af udbud nr. 16/2005/OIL (ydelse i form af overvågning og opsyn med bygningerne), annulleres, og at beslutningen om tildeling af kontrakten til et konkurrerende selskab annulleres.

De argumenter, sagsøgeren gør gældende til støtte for sine annullationspåstande, kan i det væsentligste geninddeles i syv anbringender.

Med sit første anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, for så vidt som Kommissionen har krævet et års anciennitet for de arbejdstagere, som hver tilbudsgiver skulle ansætte under kontrakten, hvilket ifølge sagsøgeren — eftersom denne i lang tid havde udvalgt og ansat sit personale — har stillet sagsøgeren ufordelagtigt i forhold til de andre tilbudsgivere, som kan ansætte folk, der har minimums-ancienniteten, og nå frem til en lønudgift, der ligger under den, der gør sig gældende for sagsøgeren.

Sagsøgeren gør med sit andet anbringende gældende, at Kommissionen har tilsidesat bestemmelserne i direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾. Dette anbringende støtter sig på to led: den påståede lovstridighed af det bud, som Kommissionen gav tilslag, for så vidt som dette bud ikke garanterede genansættelse af sagsøgerens ansatte eller i øvrigt ikke sikrede, at disses rettigheder blev opretholdt fuldt ud. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionens beslutning om tildeling af kontrakten har været ulovlig lige fra sin vedtagelse, eftersom tilsidesættelsen af arbejdsretten bliver en skriftlig del af det antagne bud.

Det tredje anbringende er, at der er sket en tilsidesættelse af lighedsprincippet for så vidt som den valgte tilslagsmodtager på tidspunktet for afgivelsen af sit bud besad særlige oplysninger om sagsøgeren, navnlig vedrørende omsætning pr. kunde og pr. opgave, vedrørende kontrakter og datoerne for deres udløb, prisanalyser og disses omkostninger, hvilket er opnået i kraft af fusionering med sagsøgerens gamle moderselskab. Efter sagsøgerens mening har dette gjort konkurrenten i stand til at udarbejde et bud, der var fordelagtigt i forhold til sagsøgerens eget bud.

Med det fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af Kommissionens Generaldirektorats IV's beslutning af 28. maj 2004⁽²⁾ og af de regler, der har til formål at sikre, at der ikke sker konkurrenceforvridning, for så vidt som Kommissionen ved den i den foreliggende sag anfægtede beslutning har tilladt erhvervelse af aktiver, som den gruppe, den udvalgte tilbudsgiver tilhører, var forpligtet til at sælge ved den fusion, der blev givet tilladelse til ved beslutningen af 28. maj 2004.

Det femte anbringende er, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten, af princippet om klarhed og åbenhed og af retten til aktindsigt i fællesskabsinstitutionernes dokumenter. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen på trods af flere skriftlige anmodninger med urette kun har udleveret en kort forklaring af grundene til beslutningen, nærmere bestemt en fortegnelse med en sammenligning af budene.

Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at der er sket en tilsidesættelse af udbudsregler, en fejlfortolkning af udbudsmaterialet og en åbenbar fejlvurdering for så vidt angår analysen og evalueringen af udbuddets tredje kvalitetskrav vedrørende sikkerhedsmedarbejdernes frivillige grunduddannelse i førstehjælp og/eller som redder. Sagsøgeren anfører at være i besiddelse af bevis for, at den af Kommissionen valgte tilbudsgiver ikke råder over alle de medarbejdere, som man tilbød at ville anvende ved gennemførelsen af kontrakten.

Med det sidste anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om åbenhed og klarhed og af borgernes ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter, for så vidt som Kommissionen har nægtet sagsøgeren oplysninger om sammensætningen af udvælgelses- og tilslagskomiteerne.

Sagsøgeren kræver derudover, idet den her henviser til princippet om erstatningsansvar uden for kontrakt, genoprettelse af det tab, som sagsøgeren anfører at have lidt som følge af Kommissionens ulovlige adfærd ved den pågældende procedure for indgåelse af kontrakt.

(¹) Direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter.

(²) Kommissionens beslutning af 28.5.2004 om en fusions forenelighed med det fælles marked (Sag IV/M.3396 – Group 4 Falck/Securicor (4064) på grundlag af Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89).

Sag anlagt den 21. december 2005 — Navigazione Libera del Golfo mod Kommissionen

(Sag T-444/05)

(2006/C 48/77)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Navigazione Libera del Golfo (Napoli, Italien) (ved: Avvocato Salvatore Ravenna)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Kommissionens beslutning af 12. oktober 2005 om afslag på aktindsigt i data og oplysninger vedrørende meromkostninger, der er opstået ved forpligtelser til offentlig tjeneste og godtgørelser for tjenesteydelser udført af Caremar SpA. på Napoli Beverello — Caprilinjen.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er nævnt i sag T-109/05 (Navigazione Libera del Golfo mod Kommissionen) ⁽¹⁾.

Det skal dog præciseres, at den anfægtede beslutning i sag T-109/05 er støttet på artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, mens den beslutning, der er genstand for den foreliggende sag, hviler på forordningens artikel 4, stk. 4 og 5. Faktisk er det ikke Caremar, der er blevet konsulteret i sin egen skab af »tredjemand«, hvorfra de dokumenter/data, som der er anmodet om aktindsigt i, stammede, men derimod de italienske myndigheder, som ikke havde affattet de omtvistede dokumenter og derfor ikke skulle have nogen betænkeligheder på grund af forretningsmæssige interesser.

For det andet er denne konsultation blevet gennemført kunstigt, da medlemsstaterne var i besiddelse af den enekompetence, der fuldstændiggøres af en for Kommissionen bindende veto.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2005, s. 43.

Sag anlagt den 19. december 2005 — Associazione italiana del risparmio gestito og Fineco Asset Management mod Kommissionen

(Sag T-445/05)

(2006/C 48/78)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Associazione italiana del risparmio gestito og Fineco Asset Management S.p.A. (Italien) (ved: avvocati Gabriele Escalar og Giuseppe Maria Cipolla)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens/sagsøgernes påstande

— Kommissionens beslutning K(2005) 3302 af 6. september 2005 om afslutning af proceduren C 19/04 (ex NN 163/03) annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag vedrører den samme beslutning, der er blevet anfægtet i sag T-424/05, Den italienske Republik mod Kommissionen ⁽¹⁾.

Til støtte for deres påstande gør sagsøgerne følgende gældende:

- Den anfægtede beslutning er utilstrækkelig og selvmodsigende, for det første for så vidt angår det forhold, at der skulle foreligge en selektiv økonomisk fordel, idet det ikke ud fra beslutningens ordlyd kan udledes, hvilken økonomisk fordel de omtvistede skatteforanstaltninger indebærer, og hvem der herefter skulle være de begunstigede. For det andet må beslutningens begrundelse ligeledes anses for utilstrækkelig i forhold til en eventuel konkurrenceforvridning, der kan påvirke samhandlen mellem medlemsstaterne.
- Tilsidesættelsen af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, idet den skattelettelse, som finder anvendelse på indkomsterne for institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), der er specialiserede i aktier i mindre og mellemstore kapital selskaber, ikke udgør statsstøtte. I den forbindelse gøres det især gældende, at den pågældende skattelettelse medfører en økonomisk fordel for alle deltagerne, og ikke er en selektiv støtte til de administrerende organer. Således kan samtlige selskaber for formueforvaltning i Italien (società di gestione del risparmio (SGR)) og i Fællesskabet forvalte investeringsinstitutter, der er specialiserede i kapital selskaber, og samtlige fællesskabets og italienske investeringsforeninger med variabel kapital (SICAV) kan påtage sig betegnelsen SICAV specialiseret i små og mellemstore kapital selskaber. Selv om de omtvistede skatteforanstaltninger skulle medføre en økonomisk fordel for investeringsinstitutterne, er der ikke tale om statsstøtte, eftersom investeringsfondene består af formuer, der ikke er selvstændige retssubjekter, og hverken har deres eget forvaltningsorgan eller forfølger økonomiske formål, idet de ikke har organer, der udviser hensigt hertil. Endelig medfører de omtvistede skatteforanstaltninger ikke økonomiske fordele af selektiv karakter for de små og mellemstore kapital selskaber.

Sagsøgerne gør subsidiært gældende:

- De pågældende skatteforanstaltninger skal anses for at være forenelige med fællesmarkedet i medfør af traktatens artikel 87, stk. 2, litra a).
- Den anfægtede beslutning tilsidesætter artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999, idet der kræves tilbagebetaling af investeringsmidler, der har selskabsform, og fra virksomheder, der forvalter kontraktbestemte investeringsmidler.

⁽¹⁾ Endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

Sag anlagt den 16. december 2005 — Oxley Threads mod Kommissionen

(Sag T-448/05)

(2006/C 48/79)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Oxley Threads Ltd (Ashton-Under-Lyne, Det Forenede Kongerige) (ved barrister G. Peretz, M. Rees og K. Vernon, solicitors)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens/sagsøgernes påstande

— Artikel 2 (b) i Kommissionens beslutning af 14. september 2005 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 EØS i sag 38.337 — PO/Thread, annulleres, for så vidt den pålægger sagsøgeren en bøde på 1 271 mio. EUR, subsidiært, bøden nedsættes;

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved den anfægtede beslutning fastslog Kommissionen, at sagsøgeren, blandt andre virksomheder, havde tilsidesat artikel 81 EF og artikel 53 EØS ved at deltage i aftaler og samordnet praksis vedrørende markederne for tråd til bilindustrien i EØS. Den pålagde følgelig sagsøgeren en bøde på 1 271 mio. EUR.

Til støtte for sit søgsmål til prøvelse af den anfægtede beslutning har sagsøgeren for det første anført, at Kommissionen tilsidesatte principperne om ligebehandling og proportionalitet samt sine egne retningslinjer, da den fastsatte bødens grundbeløb uden at tage i betragtning, at sagsøgeren i modsætning til de øvrige deltagere er en lille og mellemstor virksomhed og efter enhver målestok langt mindre end nogen af de andre deltagere. Ifølge sagsøgeren fastsatte Kommissionen det samme grundbeløb for sagsøgeren som for to andre deltagere, som er 71 gange større end sagsøgeren målt efter omsætning. I samme forbindelse har sagsøgeren anført, at Kommissionen har undladt at tage hensyn til den groft uforholdsmæssige virkning, som bøden kunne forventes at have for sagsøgeren, eller til, at sagsøgeren på tidspunktet for overtrædelserne først var ved at blive etableret som en betydelig markedsdeltager for levering af tråd til bilindustrien til kunder i EØS uden for Det Forenede Kongerige. Endelig har sagsøgeren anført, at ifølge Kommissio-

nens egne undersøgelsesresultater og bevismateriale havde sagsøgerens deltagelse mindre betydning for og virkning på konkurrencen end andre berørte deltagere, navnlig de to virksomheder, for hvilke der blev fastsat det samme grundbeløb.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at give en begrundelse for sin vurdering af et passende grundbeløb, at den tilsidesatte sine egne retningslinjer og begik et åbenbart fejlskøn ved at undlade at tage behørigt hensyn til sagsøgerens grad af samarbejde, og at den tilsidesatte sine egne retningslinjer og ligebehandlingsprincippet samt begik et åbenbart fejlskøn ved at kategorisere det pågældende kartel som en »meget alvorlig« overtrædelse.

Sag anlagt den 29. december 2005 — Componenta mod Kommissionen

(Sag T-455/05)

(2006/C 48/80)

*Processprog: finsk***Parter**

Sagsøger: Componenta Oyj (Helsinki, Finland) (ved asianajaja M. Savola)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning K(2005) 3871 endelig udg. af 20. oktober 2005 om den statsstøtte, som Finland har ydet til Componenta i form af investeringsstøtte, annulleres

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger med renter

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen vedrører Kommissionens beslutning K(2005) 3871 endelig udg. af 20. oktober 2005, hvorved det fastslås, at Republikken Finland har ydet Componenta en statsstøtte, som er forbudt ved artikel 87 EF (støtte nr. C 37/2004, ex NN 51/2004).

Kommissionen er af den opfattelse, at der er blevet ydet støtte inden for rammerne af en todelt ordning, i henhold til hvilken Componenta på den ene side solgte sin kapitalandel (50 %) i ejendomsinvesteringsselskabet Karkkilan Keskustakiinteistöt Oy til byen Karkkila, der allerede tidligere ejede 50 % af kapitalen i dette selskab, og på den anden side, at det nævnte ejendomsinvesteringsselskab tilbagebetalte Componenta det selskabsdeltagerlån, som sidstnævnte havde tilført det. I samme forbindelse tilførte byen Karkkila selskabet et nyt supplerende lån af samme størrelse.

Ifølge Kommissionens opfattelse udgøres statsstøtten af købsprisen og tilbagebetalingen af selskabsdeltagerlånet.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål bl.a. fremført følgende:

Kommissionens beslutning er fuldstændig fejlagtig og retsstridig, både hvad angår dens begrundelse og de nævnte beløb. Kommissionen har tilsidesat væsentlige formforskrifter og anlagt et urigtigt skøn, fordi den åbenbart har begået en fejl ved vurderingen af de beviser, som er blevet fremlagt under undersøgelsesproceduren. Kommissionens beslutning er også i strid med artikel 87 EF's forskrifter om statsstøtte. Den fører til et resultat, som er uforholdsmæssigt, og er derfor i strid med proportionalitetsprincippet i artikel 5, stk. 3, EF.

Kommissionen har anvendt en urigtig fremgangsmåde ved vurderingen af de til ejendomsinvesteringsselskabet solgte selskabsandele. I modsætning til Kommissionens opfattelse skal købsgenstandens værdi fastlægges på salgstidspunktet i overensstemmelse med markedsvilkårene.

Hvad angår ordningen med selskabsdeltagerlån har sagsøgeren gjort gældende, at denne ordning ikke har givet sagsøgeren nogen som helst økonomiske fordele. Kommissionen har derfor anlagt en urigtig bedømmelse af denne ordnings natur og betydning. Desuden er den begrundelse, som Kommissionen har anvendt i sin beslutning med hensyn til ordningen med selskabsdeltagerlån, uklar og utilstrækkelig.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionens beslutning strider mod dens praksis i andre statsstøttesager og ikke er i overensstemmelse med de principper, som Kommissionen har opstillet i sin meddelelse til medlemsstaterne om anvendelse af EØF-traktatens artikel 92 og 93 og af artikel 5 i Kommissionens direktiv 80/723/EØF på offentlige virksomheder i fremstillingssektoren ⁽¹⁾.

Med hensyn til det i købekontrakten indeholdte investeringsvilkår har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har bedømt nævnte vilkår og dets betydning fejlagtigt.

⁽¹⁾ EUT C 307 af 13.11.1993, s. 3.

Sag anlagt den 17. januar 2006 — Equant Belgium mod Kommissionen

(Sag T-9/06)

(2006/C 48/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Equant Belgium SA (Bruxelles, Belgien) (ved: lawyers T. Müller-Ibold og T. Graf)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Følgende beslutninger annulleres:

- (i) Kommissionens beslutning af 6. december 2005 om udsættelse af underskrivelsen af kontrakten, der var omhandlet i Kommissionens tidligere beslutning af 3. november 2005 vedrørende tildeling af den kontrakt, der fulgte af følgende udbudsprocedure: »indkaldelse af tilbud under begrænset udbud nr. ENTR/04/011 — delaftale 1 Secured Trans European Services for Telematics between Administrations (s-TESTA)«.
- (ii) Kommissionens beslutning af 27. december 2005 om afvisning af Equant/HP's bud indgivet som led i indkaldelsen af tilbud under begrænset udbud nr. ENTR/04/011 — delaftale 1 »Secured Trans European Services for Telematics between Administrations (s-TESTA)« og om stiltiende tilbagekaldelse af dens beslutning af 3. november 2005 til fordel for Equant/HP.
- (iii) Kommissionens beslutning, som sagsøgeren blev underrettet om ved samme skrivelse af 27. december 2005, om at give tilslag til en anden tilbudsgiver som led i indkaldelsen af tilbud under begrænset udbud nr. ENTR/04/011 — delaftale 1 »Secured Trans European Services for Telematics between Administrations (s-TESTA)«.

- Sagsøgeren tildeles enhver øvrig kompensation, som Retten måtte finde passende under sagens omstændigheder.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen har overtrådt princippet om gennemsigtighed ved at støtte sig på en ubegrundet fortolkning af dens udbudsbetingelser, og at den har tilsidesat forordning nr. 2342/2002 såvel som lighedsprincippet, proportionalitetsprincippet og princippet om god forvaltning ved ikke at anmode om afklaringer eller anvende mindre strenge midler. Endelig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ligeledes har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning såvel som retten til forsvar og begrundelsespligten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren indgav sammen med et andet selskab et bud til Kommissionen som led i en udbudsprocedure vedrørende Kommissionens udbudsbekendtgørelse nr. 2004/S 137-116821 »delaftale 1 — Secured Trans European Services for Telematics between Administrations (s-TESTA)«. Ved skrivelse af 3. november 2005 oplyste Kommissionen sagsøgeren om, at selskabets samlede bud var blevet udvalgt med henblik på kontrakttildeling. Ved skrivelse af 6. december 2005 oplyste Kommissionen imidlertid sagsøgeren om, at den havde besluttet at udsætte underskrivelsen af kontrakten, idet den afventede yderligere vurdering af buddene. Ved yderligere skrivelse af 27. december 2005 oplyste Kommissionen sagsøgeren om, at den havde besluttet at afvise sagsøgerens samlede bud, eftersom det ikke var i overensstemmelse med udbudsbetingelserne, og at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver.

Til støtte for sin annullationspåstand mod ovenstående beslutninger anfægter sagsøgeren for det første indgående Kommissionens erklæring om, at visse dele af budet, nærmere bestemt dets frafaldelse af engangsinstillingsudgifter for en indledende periode på to år, indbefatningen af en femårig rabatperiode for at forberede priserne og dets mængderabat på de månedlige udgifter til nøglefærdige adgangssteder, var i strid med betingelserne. Det er sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen ved at konstatere den påståede uforenelighed har begået en åbenbar fejlsvurdering, og at de anfægtede beslutninger er ulovlige.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. december 2005 — Raymond Claudel mod Revisionsretten

(Sag T-338/05) ⁽¹⁾

(2006/C 48/82)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 26.11.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. januar 2006 — GHK mod Kommissionen

(Sag T-383/05)

(2006/C 48/83)

Processprog: fransk

Rettens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

III

(Oplysninger)

(2006/C 48/84)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 36 af 11.2.2006

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 22 af 28.1.2006

EUT C 10 af 14.1.2006

EUT C 330 af 24.12.2005

EUT C 315 af 10.12.2005

EUT C 296 af 26.11.2005

EUT C 281 af 12.11.2005

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til meddelelsen til Tidende i sag T-408/05

(»Den Europæiske Unions Tidende« C 22 af 28. januar 2006, s. 18)

(2006/C 48/85)

Meddelelsen til Tidende i sag T-408/05, Luigi Marcuccio mod Kommissionen, affattes således:

»Sag anlagt den 16. november 2005 — Luigi Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-408/05)

(2006/C 22/35)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved: avvocato Alessandro Distante)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af det stiltiende afslag på den ansøgning, sagsøgeren indgav den 11. oktober 2004.
- Om fornødent: annullation af afgørelsen af 4. august 2005.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 381,04 EUR i form af en godtgørelse på 100 % af de af ham afholdte udgifter som følge af sygdom.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter 10 % p.a. med årlig kapitalisering pr. 11. oktober 2004 til betaling sker.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i nærværende sag har anfægtet Kommissionens afslag på at godtgøre de af ham afholdte udgifter som følge af sygdom med 100 %.

De af sagsøgeren påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag T-18/04, Marcuccio mod Kommissionen ⁽¹⁾.

Sagsøgeren har nærmere bestemt anført, at der ikke foreligger nogen begrundelse, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, samt at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 72, af omsorgspligten og af principperne om forbud mod forskelsbehandling og om god forvaltningsskik.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004, s. 38.»

Berigtigelse til meddelelsen til Tidende i de forenede sager T-130/05, T-160/05 og T-183/05

(»Den Europæiske Unions Tidende« C 22 af 28. januar 2006, s. 26)

(2006/C 48/86)

Meddelelsen til Tidende i de forenede sager T-130/05, T-160/05 og T-183/05, affattes således:

»Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. november 2005 — Albert-Bousquet m.fl. mod Kommissionen

(Forenede sager T-130/05, T-160/05 og T-183/05) ⁽¹⁾

(2006/C 22/52)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sag T-183/05 skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 28.5.2005«.